212

Grols verleden

Tijdschrift voor de historie van Groenlo en directe omgeving

Themanummer: **Buurtvereniging De Eibergseweg 75 jaar**

Oudheidkundige Vereniging Groenlo

Jaargang 4 - Nummer 7, oktober 2005

3912|212 Fr

Oudheidkundige Vereniging Groenlo

De Oudheidkundige Vereniging Groenlo (opgericht 15 januari 1976) heeft tot doel het bestuderen en vastleggen van gegevens op het gebied van geschiedenis, taal, folklore, genealogie en archeologie van Groenlo en directe omgeving. Tevens stelt zij zich ten doel het beschermen van het historisch erfgoed van Groenlo. Nadere informatie over onze vereniging is beschikbaar via onze folder die op het secretariaats-adres verkrijgbaar is.

Grols verleden

Tijdschrift voor de historie van Groenlo en directe omgeving
Jaargang 4 - Nr. 7 (oktober 2005)
Het tijdschrift verschijnt op onregelmatige tijdstippen.

Redactie:
Martie Rouwmaat, e-mail: martie.rouwmaat@tiscali.nl
Henny Garstenveld, e-mail: hennygarstenveld@hetnet.nl

Eindredactie:
Ben Verheij, e-mail: btmverheij@planet.nl

Redactie-adres:
Martie Rouwmaat
Borculoseweg 44
7141 VM Groenlo
tel. 0544 – 464678

Lay-out en vormgeving (dtp):
Ronald Brockötter

Druk:
Drukkerij Maarse bv

Bijdragen:
Bijdragen voor ons tijdschrift kunnen op elke manier aangeleverd worden: mondeling, handgeschreven, typemachine of computermatig. Als men met de computer werkt dan graag op diskette (Word, WP of ASCII) aanleveren of per e-mail, mét uitdraai op papier; de bijdragen graag voorzien van illustraties.

Overname artikelen:
Publikatie of overname van artikelen (geheel of gedeeltelijk) is alleen toegestaan met *schriftelijke* toestemming van de redactie.

Lidmaatschap:
Het lidmaatschap kost € 13,61 per jaar. Aanmelding bij het secretariaat: Willy Lansink, Abel Tasmanstraat 5, 7141 VB Groenlo, tel. 0544 - 463784 (e-mail: w.lansink@chello.nl). Opzegging van het lidmaatschap tenminste één maand voor het einde van het kalenderjaar bij het secretariaat.

Losse nummers verkrijgbaar bij het secretariaat.

ISSN 1569-9366

© Oudheidkundige Vereniging Groenlo

Inhoud

1
Ben Verheij
Voorwoord

3
Willy Balk
Voorwoord

4
Marieke Wolterink-Op den Akker, Jeannine Scheinck-Ten Have, Maria Monasso-Roes, Dorien Koppelman, Rita Migchielsen-Reukers en Willy Balk
Buurtvereniging De Eibergseweg 75 jaar

Omslag

voorkant:
bovenste foto: De Eibergseweg met Lutjenhuis Molle rond 1920.

onderste foto: Op de foto van links naar rechts: Jan Wolberink sr., Sien Wolberink , Mevr. Mogendorff, Mien Wolberink, Jacob Mogendorff en Riek Roerdink.

achterkant:
bovenste foto: De muziekbuurt genomen vanaf de Grolsch. Op de voorgrond het recent gesloopte Asseresch. Deze maakt plaats voor 6 woningen.

onderste foto: Overzicht van een deel van de buurt en een deel van de Brandemate. Foto is genomen in 1984.

hartpagina (48-49)
Foto gemaakt, in de weide van de Grolsch met op de achtergrond het molenaarshuis van de Lutjenhuusmölle, ter gelegenheid van het 10-jarige bestaan van de buurtvereniging de Eibergseweg.

Wij danken iedereen die belangenloos heeft meegewerkt voor het aanleveren van foto's.

Voorwoord

Geachte lezers,

Een buurtvereniging houdt zich in eerste instantie niet bezig met historie maar richt zich vooral op het organiseren van allerlei activiteiten die de gezelligheid en de saamhorigheid in de buurt bevorderen. Als een buurtvereniging dat al 75 jaar doet dan kan er niettemin de neiging ontstaan om eens terug te kijken, want 75 jaar is toch wel een heel respectabele leeftijd voor een buurtvereniging! Toen de Oudheidkundige Vereniging Groenlo dan ook benaderd werd met de vraag of wij daarbij behulpzaam wilden zijn, hebben we daar direct positief op gereageerd.
Door de buurtvereniging is een werkgroep geformeerd, die direct volijverig aan het werk ging op grond van een strakke planning en die aanpak én goede planning leidde tot een historiebeschrijving die gezien mag worden. Niet alleen het wel en wee en de ups en downs van de buurtvereniging en haar leden komen goed uit de verf maar ook de planologische ontwikkeling van de Eibergseweg en omgeving krijgen aandacht. Zo is het b.v. interessant om in de beschrijving van de buurtverenigingsactiviteiten heel duidelijk te kunnen zien dat ook een buurtvereniging rekening moet houden met veranderende maatschappelijke inzichten op allerlei terreinen in de loop der jaren. En wat de ruimtelijke ontwikkeling van dit gebied betreft, is het erg boeiend om te zien hoe de groei wordt beschreven vanuit de situatie omstreeks 1930 tot nu toe. Tóen was er slechts een zeer beperkte woonbebouwing langs de Eibergseweg met alleen de Grolsch fabriek als industrie, nú kennen we in dat gebied een rijkgeschakeerd stratenplan met o.a. de zogenoemde Muziekbuurt en het helemaal gevulde industriegebied Brandemaat, terwijl er nog grootse plannen op stapel staan voor het gebied van de Grolsch! Al met al dus een zeer lezenswaardige historie!
Tenslotte willen wij de buurtvereniging Eibergseweg bijzonder hartelijk feliciteren met hun 75-jarig bestaan en tevens de hoop uitspreken dat zij hun activiteiten nog heel wat jaren mogen voortzetten.

Ben Verheij

voorzitter Oudheidkundige Vereniging Groenlo

Oktober 2005

Het bestuur van de "Buurtvereniging Eibergseweg" in 2005. Van links naar rechts: Willie Klein Gunnewiek, Theo Lurvink, Renie Reukers, Sifra Lubbers, Willy Balk, voorzitter, Maria Monasso, secretaris, Dorien Koppelman, penningmeester en Geri ten Bulte.

Voorwoord

Geachte buurtgenoten en lezers,

De buurtvereniging Eibergseweg is een van de oudste nog steeds bestaande buurtverenigingen van Groenlo. Is dat werkelijk uniek? Ik denk het wel. Meestal wordt er binnen enkele jaren na het ontstaan van een nieuwe buurt ook een buurtvereniging opgericht. Deze floreert de eerste 20 jaar. Dan gaan er mensen verhuizen en de nieuwkomers zijn vaak wat afwachtend ten opzichte van een buurtvereniging. Sommigen verkassen na een paar jaar al weer. Daardoor raken ze niet gehecht aan de buurt en gaan dan ook niet bij een buurtvereniging.
Het voordeel van de buurtvereniging Eibergseweg is dat de mensen hun huis in deze buurt niet erg snel verkopen. Er is dus weinig verloop van jonge mensen in de buurt. Als de oudere generatie bij ons in de buurt – om welke reden dan ook – vertrekt, dan komen die huizen vaak in handen van een jongere generatie die tamelijk honkvast is en er dus langer blijven wonen. Dat is, denk ik, de verklaring voor de stabiliteit van de buurtvereniging Eibergseweg.
Het mooie is dat jong en oud lid is van de onze buurtvereniging en dat de betrokkenheid erg groot is. Er wonen de nodige mensen in de buurt die al vanaf kindsbeen lid zijn! En de 78-jarige Jan Oostendorp is zelfs vanaf de oprichting lid!!!
We hebben ons jubileumjaar niet stilletjes voorbij willen laten gaan; daarom is er vorig jaar een jubileum commissie opgericht, die de opdracht kreeg een aantal extra activiteiten te organiseren ter gelegenheid van het 75-jarig bestaan. Een verslag van alle jubileum activiteiten staat in dit boek vermeld.
Ik beschouw het als een uitermate eervolle plicht om al onze leden te feliciteren met het 75-jarig bestaan van hun buurtvereniging en hen te danken voor hun daadwerkelijke betrokkenheid. En tenslotte is er natuurlijk een speciaal woord van dank voor alle mensen die meegewerkt hebben aan het tot stand komen van dit boek.

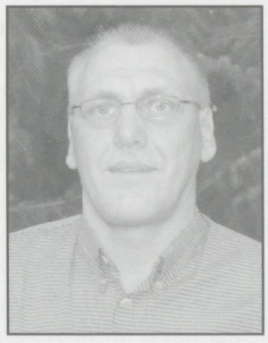

Willy Balk

voorzitter Buurtvereniging Eibergseweg

Oktober 2005

1930 **2005**

Buurtvereniging De Eibergseweg 75 jaar

Door Marieke Wolterink-Op den Akker, Jeannine Scheinck-Ten Have, Maria Monasso-Roes, Dorien Koppelman, Rita Migchielsen-Reukers en Willy Balk

De Oosteresch

Groenlo kent veel buurtverenigingen. De oudste buurtverenging is buurtvereniging De Eibergseweg, opgericht in 1930 en dus in 2005 75 jaar oud. Rond 1930 kwam je, als je over de gracht richting Eibergen wilde, over de Eibergseweg. Dit was de hoofdstraat van dit gedeelte van Groenlo dat ook wel bekend staat als de Ooster Esch, De Asser Esch en De Woerd. Omdat het de hoofdstraat was, werd de buurtvereniging ook De Eibergseweg genoemd. Er waren verder niet veel straten en wegen in dat gebied. Je had de Eibergseweg, de Pagenkuil, wat nu de Eschweg en Pagenhof is, de Oosteresch, de Halvemaanweg, de Maarsensteeg wat nu Marhulzenweg heet en alle daartussen gelegen woningen, begrenst door de Grolse stadsgracht en de beek de Slinge. Dit waren de straten en de zandwegen waar de huizen stonden van de eerste generatie leden van de buurtvereniging De Eibergseweg.

De oprichting van de buurtvereniging

Het verhaal gaat, dat een aantal bewoners in dit gedeelte van Groenlo met elkaar aan de praat kwamen en zeiden, waarom steken we de koppen niet eens bij elkaar om een feest te houden. Het moest een feest voor volwassenen worden en een feest voor de kinderen. De mensen van het eerste uur die de buurtvereniging opgericht hebben waren Kobus de Groen, Jan Roes, Gerard Nales, Jan Wolberink, Jacob Mogendorf en Albert Johan Spenkelink.
Kobus de Groen, één van de eigenaren van de Grolsch Bierbrouwerij, was een van de animators en stelde voor ook eens andere dingen te doen dan feesten, om zo ook eens met elkaar in de buurt grotere dingen van de grond te krijgen. Daar heeft hij in zekere zin wel gelijk in gekregen want er zijn in de afgelopen jaren meer dingen georganiseerd dan alleen maar feesten. Of dit in het begin ook zo is geweest, is niet bekend.

Het ontstaan van de buurt.

Hoe zag de buurt er in die beginjaren uit? Op oude kaarten van Groenlo uit 1879 (zie afbeelding op pagina 6), ongeveer 50 jaar voordat de buurtvereniging werd opgericht, is te zien hoe de straten, stegen en paden in de buurt ongeveer gelopen moeten hebben. Het enige verschil met omstreeks 1930 is de bebouwing. Het aantal huizen rond 1878 is beduidend minder dan 1930. Wat wel blijkt uit deze kaart is, dat de buurt voor een groot deel bestond uit volkstuintjes. Rond 1830 waren de wallen in Groenlo nog niet bebouwd. Veel van deze grond die vroeger diende voor de verdediging van de stad Grol was nog in eigendom van de gemeente, en werd verpacht als tuingrond. In die tijd waren

Kobus de Groen en Harriët (Jet) de Groen-Hulshof poserend in de tuin van villa Adriana.

Marhulzenweg rond 1930. Het huis rechts is het huidige woonhuis van Jan Oostendorp, hier nog met indeure.

Eibergse poort

er buiten de grachten nog niet veel volkstuintjes. Toen geleidelijk duidelijk werd dat de verdedigingswerken geen strategische waarde meer hadden, besloot de gemeente Groenlo deze gronden te verkopen voor bebouwing. Daar was grote behoefte aan omdat de bevolking in de binnenstad van Groenlo sterk groeide in deze periode. Bebouwing buiten de grachten was alleen voorbehouden aan boerderijen. Wonen alleen deed je binnen de grachten, alhoewel er

Een deel genomen uit een stafkaart, die in 1879 werd verkend, betreffende de omgeving van de Eibergseweg. Binnen de Grolse grachten zijn nog aanzienlijke delen van de wallen in gebruik als volkstuintjes. Zie: afbeelding 36 in het boek "De vestingstad Grol, geschiedenis van de vestingwerken van Groenlo. Door drs. J.E. van der Pluijm". Het aantal volkstuintjes buiten de Grolse gracht is talrijker dan in 1783. Dit is goed te zien als je afbeelding 34 in het boek "De vestingstad Grol, geschiedenis van de vestingwerken van Groenlo" vergelijkt met de hierboven genoemde afbeelding 36.

wel kleine stadsboerderijtjes waren en de stadbewoner achter zijn huis groente verbouwde en er her en der volkstuintjes in het centrum waren. Toen de volkstuintjes op de oude verdedigingswerken geleidelijk verdwenen binnen de grachten konden de mensen tuintjes, die overigens van levensbelang waren in deze tijd, buiten de grachten kopen of huren. Dit gebeurde dus ook op de Oosteresch. De Oosteresch, met straten als de Marhulzenweg die overging in de Maarzensteeg en de Pagenkoele, was een en al volkstuin.

Vele ouderen uit de buurt en ex-buurtgenoten kunnen dit bevestigen. In het begin van de 19e eeuw kreeg men toestemming om bij het volkstuintje een huis te bouwen. Dit karakteriseert de buurt met de verschillende huizen die in de oorspronkelijke straten de Eibergseweg, Marhulzenweg en Eschweg nog te vinden zijn. De volkstuintjes zijn tussen 1950 en 1970 geleidelijk verdwenen voor woning- en wegenaanleg.

In het stratenplan is tussen 1878 en 1950 niet zoveel gewijzigd, alleen dat er geleidelijk aan wel eens een volkstuintje ingewisseld werd voor de bouw van een woning. In de jaren 30 van de 20e eeuw werden in Groenlo wel wat kleinschalige woningbouwprojecten gerealiseerd, b.v. aan de Tramstraat en de Wilhelminastraat. Daar werden arbeiderswoningen gebouwd. Maar grootschalige woningbouwprojecten en het inrichten van volledige woonwijken zijn pas na de Tweede Wereldoorlog op gang gekomen. In Groenlo werden toen woonwijken gerealiseerd zoals het Oranjedorp en de Papendijk.

De naam Pagenkuil is veronderstellendewijze als volgt te verklaren: Page betekent in het Middelhoogduits pferd (naar het Nederland vertaald paard). De naam Pagenkuil krijgt dan dezelfde betekenis als paardenkuil. Als je vervolgens paardenkuil omzet in het Nedersaksisch dialect, onze streektaal, dan wordt het peerdekoele. Hieruit blijkt dan dat er twee verschillende namen met dezelfde betekenis in dezelfde buurt, namelijk de Oosteresch, bestaan. Nader onderzoek naar de naam Pagen moet de herkomst van deze naam nog aantonen en de betekenis ervan bevestigen.

Uitzicht vanaf de Grolsch op de Oosteresch.

De "Muziekbuurt" is omstreeks 1965 nog vrijwel onbebouwd.

De woonwijk "Muziekbuurt[1]" is in de jaren 1960-1970 van start gegaan. Dit was voor Groenlo de eerste woonwijk waar veel huizen gebouwd werden in de vrije sector die eigendom waren van de bewoners zelf. Toen werd wel eens de opmerking gemaakt van "de betere buurt" of "de goudkust", omdat zelf bouwen na de oorlog nog geen gemeengoed was.

Terug naar 1930

We nemen u mee met een rondje door de buurt in 1930. Komende van de Markt, lopende door de Nieuwstraat ging je over de gracht richting Eibergen, daar zag je eerst aan de linkerkant Villa Adriana van de familie De Groen, eigenaren van de Grolsch Bierbrouwerij.

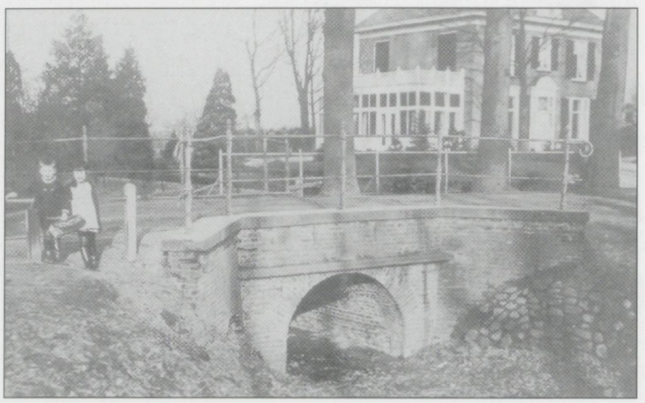

Brug Eibergseweg met op de achtergrond huize Adriana.

Aan de rechterkant kwam je langs de buurtwinkel van de familie Van der Donk.

De linkerkant van de Eibergseweg, vanaf de Halve Maanweg, werd grotendeels in beslag genomen door de Grolsch Bierbrouwerij. Die zag er nog niet uit als een brouwerij zoals we deze tegenwoordig kennen. Het brouwhuis met zijn koperen brouwketels, zoals deze jaren aan

[1] De straten in de woonwijk "Muziekbuurt" zijn vernoemd naar beroemde muziekcomponisten uit het verleden, zoals Mozart, Haydn, Beethoven, etc.

De Vègè kruidenierswinkel op de hoek Eibergseweg-Marhulzenweg.

In de Vègè kruidenierswinkelwinkel. Achter de toonbank Toos Van der Donk, N.B., Carla Visser en Wilma Visser.

de Eibergseweg heeft gestaan, werd pas in de jaren vijftig van de 20e eeuw gebouwd. Over de Grolsch vertellen we meer in een volgend hoofdstuk.

De Eibergseweg maakte bij Café Hallers, waar later achtereenvolgens in gevestigd zijn geweest Café Zwarte Jan, de Peerdekoele, de Klocke en de Asseresch, een bocht naar rechts en daarna naar links langs de Lutjenhuusmölle richting Eibergen. De Lutjenhuusmölle heeft ongeveer op de plek gestaan waar later de ingang van het Grolsch terrein is geweest en waar het portiershuisje heeft gestaan. Daar woonde de familie Roes. Het spoor werd pas verderop overgestoken.

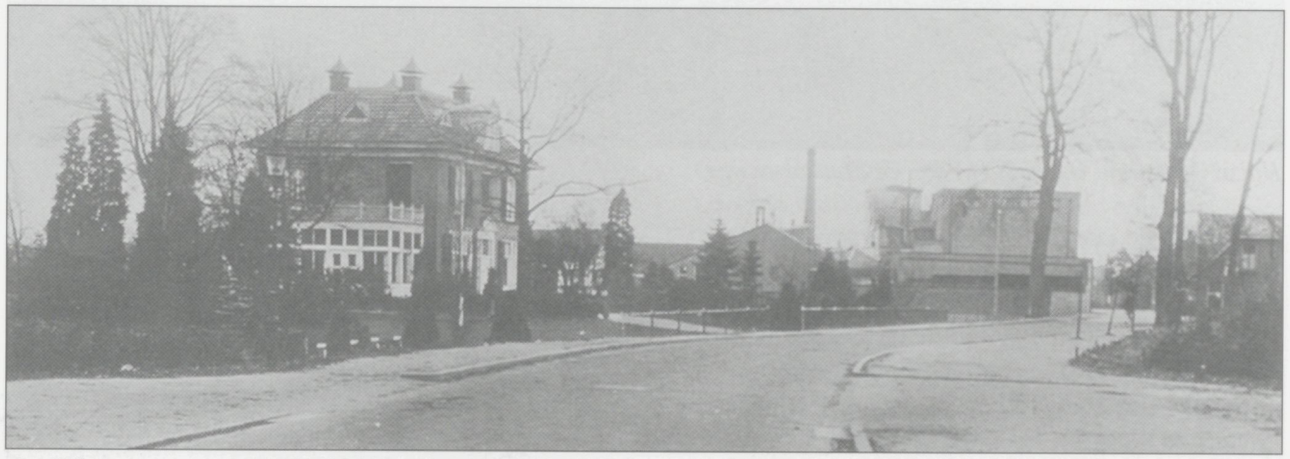

De Eibergseweg omstreeks 1940.

De Eibergseweg in de jaren 50 van de 20e eeuw. De weg is bij café Hallers net verlegd. Het oude tracé is nog zichtbaar. Dit in verband met de toenmalige aanleg van de Twenteroute.

Huize Oosterholt (Gleunigen) aan de Marhulzenweg.

Later in de jaren 50 van de 20e eeuw, bij de planning van de Twenteroute, is de Eibergseweg verlegd met een haakse bocht erin en vanaf dat punt viel de Eibergseweg samen met de huidige Twenteroute. Eind jaren 60 van de 20e eeuw is de Twenteroute aangelegd volgens de tracering zoals we die nu nog kennen.

We gaan nog even terug naar de gracht. Bij de kruidenierswinkel van de familie Van der Donk begon de Maarzensteeg, in de volksmond ook wel de Peerdekoele genoemd. Deze Maarzensteeg lag toen iets dichter langs de gracht dan de huidige weg. Aan weerskanten stond een rij bomen. Er is toen nog een flinke discussie geweest over de nieuwe naam van de weg. Het werd uiteindelijk Marhulzenweg. Bij de tuin Pomona, splitste de weg zich op in

Brug over de Slinge het zogenaamde Mazevonder.

de Maarzensteeg en Pagenkoele, de huidige Eschweg. Het hele gebied aan weerszijden van deze wegen bestond uit volkstuinen. De Maarzensteeg liep door tot aan het Maarzenvonder[2] en zo door naar het Marhulzenpad het buitengebied van Zwolle in. De Slinge zag er voor de jaren 70 anders uit dan nu. Hij overstroomde in natte winters hele gebieden van de buurt. Als dit in de winter gebeurde en het ging vriezen dan kon er op de weilanden geschaatst worden. Dit gebeurde regelmatig in het lage gebied bij de familie Roerdink. Als het water in de Slinge zo hoog stond dat ook het water in de gracht steeg kon het ook nog wel eens gebeuren dat ook de Eibergseweg onder water kwam te staan.
Wie kent niet het verhaal van de Hongaarse ingenieur Jolsway, die na de Hongaarse Opstand van 1956 naar Nederland kwam om in Groenlo als varkensboer de kost te verdienen. Toen omstreeks 8 en 9 december 1961 bij hoog water de gehele boerderij onder liep, moesten alle varkens geëvacueerd worden.
Een opvallend detail over deze situatie staat te lezen in het boek: "50 jaar bekerproductie in Groenlo. Van Monocon tot Polarcup Benelux"

[2] Het Maarzenvonder is een bruggetje over de Slinge. Het is te bereiken door vanaf "Tuinwereld" Grutters richting manege Marhulzen te gaan en vervolgens de weg aan houden tot aan dit "vonder". In vroeger tijd werden dit soort bruggetjes vonders genoemd, dit staat voor een los houten bruggetje.

Toegang tot de Pomonatuin met antiek ijzeren hek.

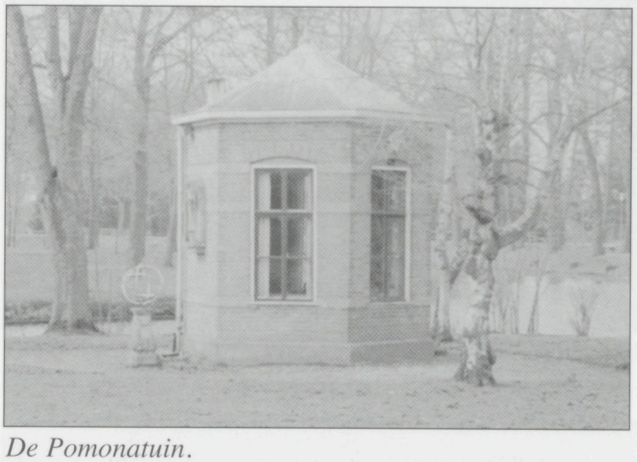

De Pomonatuin.

Hoogwater aan de Eibergseweg.

Overstroming bij de varkensboerderij van de Hongaar Jolsway. Op deze plaats staat tegenwoordig de Welgro.

Woning aan het begin van de huidige Eschweg. Hier heeft jaren de familie Bleumink gewoond.

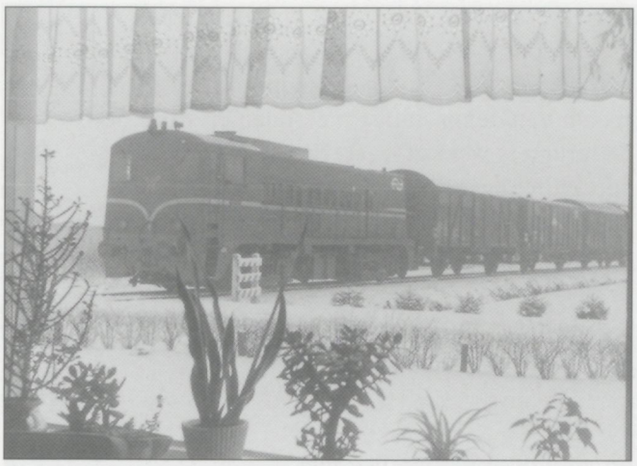

Vroeger een vertrouwde verschijning aan de Eschweg de trein richting Eibergen. Deze foto is genomen vanuit het huis van de familie Eekelder.

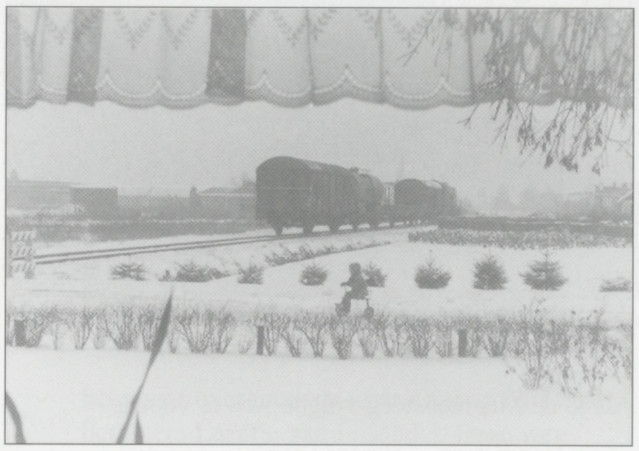

De trein richting station Groenlo. Op de achtergrond zijn de bedrijven Reukers en Jorzo aan de Marhulzenweg zichtbaar

en gaat als volgt:
"De gemeente, brandweer, politie en vervoersbedrijven werden op zondag 10 december gemobiliseerd om hulp te bieden bij de evacuatie. Ruimte om tijdelijk te "stallen" was echter niet voorhanden, totdat iemand op het idee kwam om hiervoor het in aanbouw zijnde magazijn van de Monocon aan de Borculoseweg te vorderen. Zonder toestemming van de Monocon, doch door een of andere "rampenwet" te hanteren, werd het pand, dat op de betonvloer na zo goed als gereed was, in gebruik genomen. Zo'n vijf weken waren de varkens te gast bij de Monocon. Het was maar goed dat de Keuringsdienst van Waren in die periode niet op bezoek is geweest. De stank was verschrikkelijk. Toen het bewuste magazijn door de varkensfokker ontruimd was, zat de Monocon met een kostbaar probleem. De zandvloer was doordrenkt met varkensmest en urine en volgens deskundigen zou een betonvloer gelegd op deze zandvloer dan ook niet lang standhouden. Dus moest het zand vervangen worden door "reukloze" grond. Het klusje was redelijk snel geklaard, maar wie betaalde de rekening voor de extra kosten ad. ± Fl. 23.000,- ? De eigenaar van de varkens had geen geld, wat ook voor de gemeente Groenlo gold. Uiteindelijk droeg de provincie Gelderland Fl. 2.500,- bij. Voor de Monocon bleek het een kostbare inwoning te zijn geweest".
De "Hongaar", zoals iedereen in Groenlo hem noemde, woonde ongeveer op de plek waar nu de Welgro gevestigd is.

Huize Dekkers aan de overweg Eschweg. Tegenwoordig woont hier de familie Eekelder.

Zicht vanaf de Eschweg op Zwolle, bi'j Grolle. De Twenteroute is nog niet aangelegd. Op de foto Thea en Betsy Wolters.

Bij de tuin Pomona ging er ook een weg naar de Pagenkoele, de huidige Eschweg.

Aan deze weg stonden aan het begin een paar huizen en de rest was tuin tot aan de spoorbaan. Ook de spoorbaan is jaren een onderdeel geweest van onze buurt. Dit was het traject Hellendoorn - Neede - Winterswijk. Het was een gemoedelijke tijd want menig buurjongen mocht van de machinist meerijden en werd op de terugreis weer afgezet. Eind jaren 60 is de spoorlijn opgeheven.

Over het spoor lag het huis van de familie Wientjes waar nu de familie Van de Mosselaar woont. Het pad maakte daarna een bocht naar links om zo langs de familie Wolters bij de familie Roerdink uit te komen.

De familie Roerdink had hier een tuinderij waar groenten werden verbouwd voor de Grollenaren die geen eigen volkstuin hadden. Wie herinnert zich niet Johan Roerdink die jaren lang met paard en groentekar door Groenlo trok om zijn waar te verkopen.

De familie Roerdink was ook een zeer muzikale familie. Ze speelden allemaal verschillende muziekinstrumenten. In de begintijd van de buurtvereniging werd er door de familie al muziek gespeeld bij allerlei gelegenheden en buurtfeesten en deze traditie zet zich tot op de dag van vandaag voort. Wie kent niet Antje Roerdink met haar accordeon!

Als je de Maarzensteeg volgde was er voor je

Zittend van links naar rechts: Johan Roerdink, Antje Roerdink-Hofstede en Riek Wolters-Roerdink. Deze foto is genomen op de tuinderij van de familie Roerdink.

Strijkje Roerdink met van links naar rechts: N.B, Hendrik Roerdink, Bertus en Johan Roerdink.

het spoor overging een afslag naar rechts naar het latere Laantje van Lasonder. Deze weg volgde ongeveer het traject van het huidige Laantje van Lasonder en de Morgenzonstraat en kwam uit bij de "Hongaar", op de plek waar nu de Welgro gevestigd is. Vanuit het centrum van Groenlo was dit de enige toegangsweg. Het Laantje van Lasonder vervolgde zijn weg langs de gracht naar de Winterswijkseweg. Het was een bekend vrijerspaadje en dus ook wel het Laantje van de Zonde genoemd.

We gaan weer terug naar de Eibergseweg. Als je bij de kruidenierswinkel van Van der Donk linksaf sloeg, ging je de Halve Maan op. Ook de Halve Maan had een ander traject dan we nu kennen.
Direct aan de rechterkant stonden een paar huizen en daar woonde de familie Van der Beek. Hier waren ook de mensen gehuisvest die het vervoer op de brouwerij regelden en daar stonden ook de stallen van de brouwerij. De paarden werden verzorgd door de mensen die hier woonden, tevens waren dit ook de koetsiers die het bier in de omgeving bezorgden.

Laantje van Lasonder.

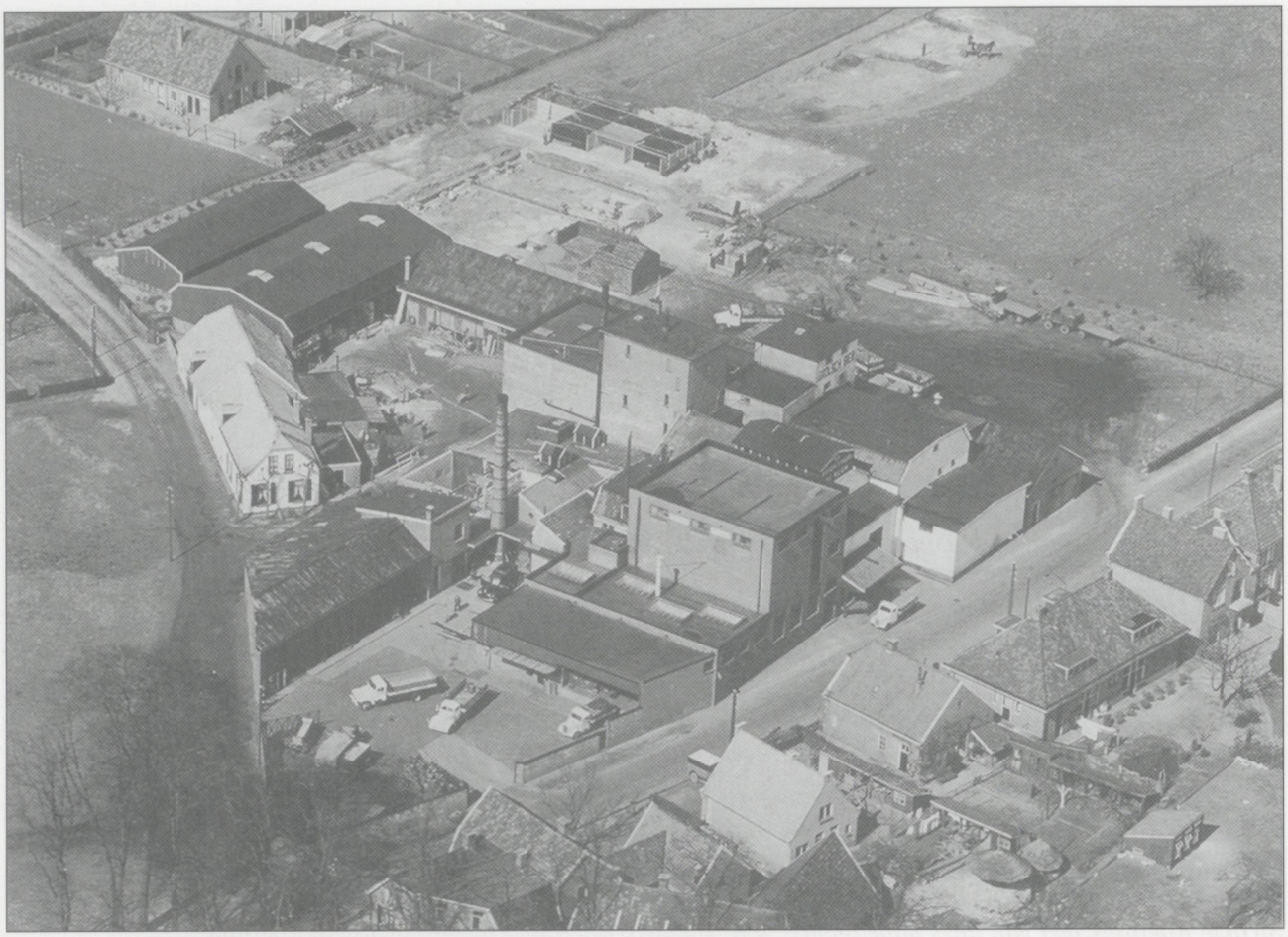

De Grolsch omstreeks 1945-1950.

Hier woonde de familie Van de Beek in het huis naast de paardenstallen waarin de paarden van de Grolsche bierbrouwerij gehuisvest waren.

We vervolgen de weg en komen dan op een splitsing en gaan rechtsaf de huidige Woerdseweg op langs een paar boerderijen die nog net te zien zijn op de hierboven geplaatste foto. Vervolgens kwam je uit bij de Bleek. De Bleek was in die jaren een wasserij. Het water dat hiervoor nodig was, werd uit de Slinge gehaald die daar direct langs liep.
In die tijd werd er direct, zonder zuivering, op het oppervlakte water geloosd. Vandaar ook de ligging aan de Slinge. De Slinge had in die jaren ook wel eens een kleur die normaal niet in de natuur voorkwam. Het water kon ook zeepachtig stinken.

De Grolsch omstreeks 1940-1945.

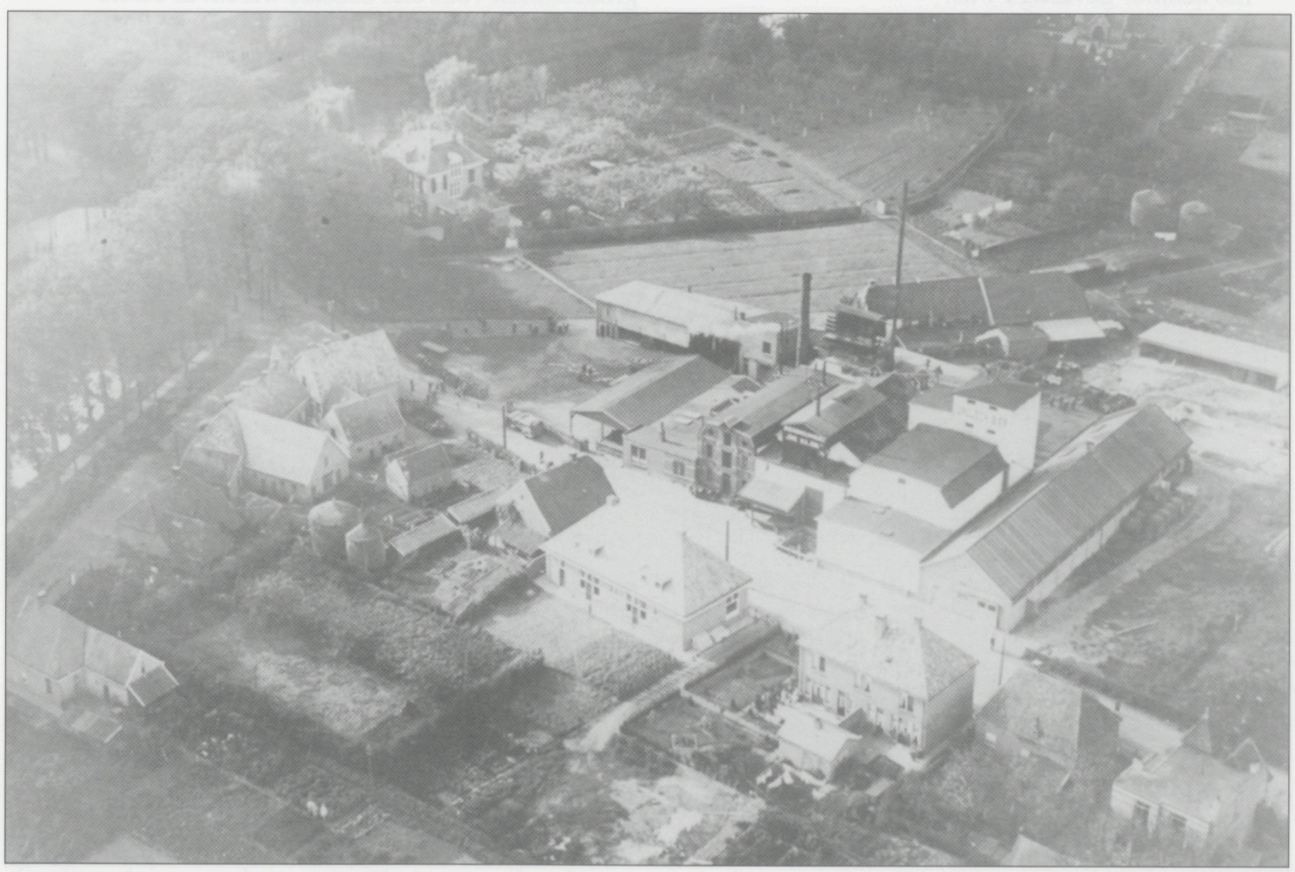

De Grolsch omstreeks 1930-1935.

Bedrijven in de buurt

De Grolsch

De Grolsch heeft altijd een belangrijke rol gespeeld bij het wel en wee van de buurtvereniging, mede doordat Kobus de Groen medeoprichter was van de vereniging. Ook werkten in die tijd veel mensen uit de buurt bij de bierbrouwerij, zodat er een innige band bestond tussen de mensen, Grolsch en de buurtvereniging.

Omstreeks 1876 is de brouwerij neergestreken aan het begin van de Eibergseweg. Ook dit gebied, De Asseresch en De Woerd bestonden toen uit volkstuinen. De familie De Groen betrok de villa Adriana aan de Eibergseweg.

In die periode begon de expansie van de Grolsch in Groenlo. De Grolsch fuseerde in 1922 met de EBB, de Enschedese Bierbrouwerij, en zij gaan samen verder onder de naam Bierbrouwerij De Klok. Hier in Groenlo begon de expansie door steeds meer terrein te gaan bebouwen. In het begin beperkte zich de bebouwing tot het gedeelte waar ook het kantoor gevestigd was.

In de jaren 50 van de 20e eeuw werd er een nieuw brouwhuis gebouwd, waarin de prachtige koperen ketels van buiten goed zichtbaar waren.

De koperen ketels in het brouwhuis

In Groenlo werd niet alleen bier gebrouwen, er werd ook limonade gemaakt. Dit was bittere noodzaak, omdat na de Eerste Wereldoorlog de grondstoffen voor bier schaars waren. In eerste

Het kantoor van de Grolsch bierbrouwerij aan de Eibergseweg rond 1950.

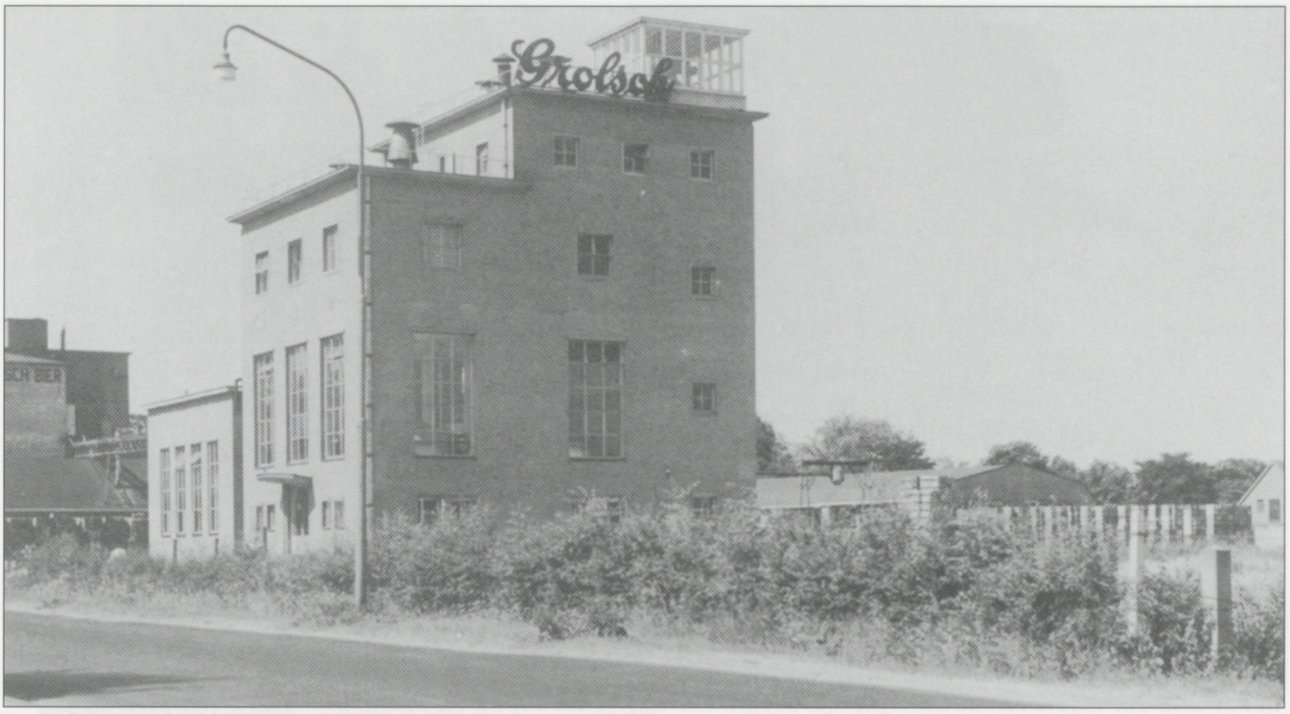

Het brouwhuis omstreeks 1955-1960.

instantie werd de limonade alleen voor de horeca gemaakt. Later werd er ook aan de winkels geleverd. De limonadefabriek was in dezelfde gebouwen gehuisvest als de bierbrouwerij. De ouderen onder ons kennen nog wel het merk Groli, de Groens limonade. Er werd van dezelfde bottellijnen gebruik gemaakt om de flessen te vullen als die voor het bier. In het begin was het vooral de beugelfles voor zowel bier als limonade, maar later kwamen er ook flessen met kroonkurken.

De expansie eindigt in het jaar 2000 en dan is het terrein tot aan de voormalige spoorbaan voor een groot deel bebouwd. De Grolsch neemt de beslissing om de brouwerijen te Groenlo en Enschede te sluiten en een nieuwe brouwerij in Boekelo te bouwen.

Opslagterrein omstreeks 1960. Het brouwerijterrein groeit verder langs de Eibergseweg richting Twenteroute. Op dit terrein, toen het nog weide, was werden de eerste buurtfeesten gehouden.

Directeur Bernard te Lintelo van de toenmalige meubelfabriek Te Lintelo het huidige G.M.I. (Groenlose Meubel Industrie) wordt in de bloemetjes gezet ter gelegenheid van zijn 80e verjaardag. Van links naar rechts staand: dhr. Migchielsen, dhr. Te Brake, dhr. G. Overbekking, dhr. Post, dhr. H. te Lintelo, dhr. G. te Lintelo, dhr. J. Overbekking, dhr. Sprenkeler, dhr. H. Bekkenutte en dhr. Emaus. Zittend van links naar rechts: dhr. Bomers, dhr. B. te Lintelo, dhr. Bruggeman.

Groenlose Meubel Industrie (G.M.I.)
Meer dan honderd jaar vakmanschap in de meubelindustrie

In november 1898 begon Bernard te Lintelo in de Mattelierstraat in Groenlo met een eigen bedrijf voor het maken van meubels en repareren van oude kasten. Deze werden ver van huis met paard en wagen gehaald. Het allereerste wat gemaakt werd waren zes stoelen. Vanuit Drenthe en zelfs Friesland werden de kasten die door de tand des tijds waren aangetast naar Groenlo gehaald en geheel in de stijl gerepareerd en verkocht. De eerste kast die in aanmerking kwam voor reparatie werd gehaald uit Stadskanaal. Er werd met handgereedschap gewerkt. Mensen die dit vak goed onder de knie hadden, waren dan ook echte kunstenaars.

In de loop van de tijd begon men ook met het maken van kerkbanken, waarvan er in Groenlo en omstreken nog velen in de kerken staan. Omdat er meer personeel kwam, werd de ruimte waarin gewerkt moest worden te klein en zodoende werd er in 1933 een werkplaats gebouwd aan de toenmalige Mazenstege (Maarzensteeg), later Marhulzenweg, in Groenlo.

Nieuwbouw meubelfabriek Te Lintelo aan de Maarzensteeg de huidige Marhulzenweg.

In de kerkbanken werd het eikentakje in de zijstukken door Bernard te Lintelo zelf uitgewerkt. In die tijd werden ook alle soorten meubels gemaakt, zoals tafels en dressoirs. Ook werden in die tijd lijsten gemaakt voor een firma uit Winterswijk.

Directeur Gerard te Lintelo.

Later werden ook kantoormeubelen gemaakt, van gewone schrijfbureaus tot cilinderbureaus[3]. Vaak werden deze meubelen met een bakfiets naar de verschillende plaatsen in de omgeving gebracht.

Directeur Hendrik te Lintelo.

Het was nogal moeilijk om aan goed bruikbaar hout te komen. Dus werd er menigmaal met de firma Nahuis gehandeld om een rechte stam met zo weinig mogelijk noesten. Om de prijs zo laag mogelijk te houden moest er veel gepraat worden; de fles met de echte borrel werd vaak op tafel gezet om op de goede afloop te drinken. Het keuren van het hout was een vak apart. Zonder duimstok moest men al weten hoeveel bruikbaar hout er uit zo'n stam kon worden gehaald. Daarin waren de oude vakmensen geweldig goed, en er ging dan ook niets verloren. De echt onbruikbare stukjes gingen in de houtkachel.

De drie gebroeders, zonen van Bernard te Lintelo, kregen van hun vader een goede praktijkopleiding en werden zo langzamerhand in het bedrijf opgenomen. Een van de gebroeders, Herman, zou in de Mattelierstraat blijven om de winkel te runnen. Hendrik en Gerrit konden in de "Mazenstege" het meubelvak uitoefenen.

Op de ambachtschool in Winterswijk kwam het meubelvak ook op gang, zodat er steeds meer leerlingen zich aanmeldden bij de meubelfabriek te Lintelo. Zij kregen daar een goede praktijkopleiding.
In de loop van de tijd kwam er steeds meer personeel en ging men steeds verder het land in om de producten van hoge kwaliteit aan de man te brengen. Ook werd overgegaan op het maken van schrijfbureaus die geheel met wasbeits werden afgewerkt. Menige borstel is aan dit werk versleten.

[3] Cilinderbureau = een schrijfbureau met een halfronde schuifklep.

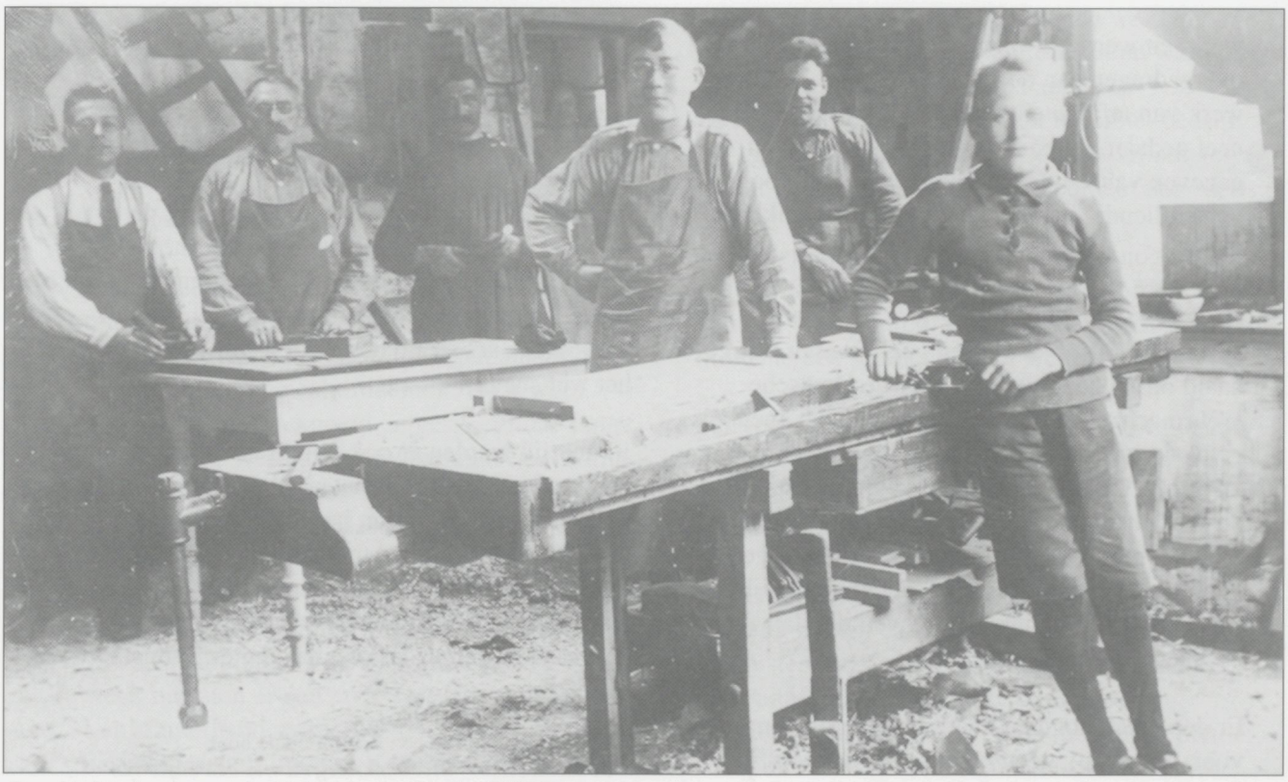

Een kiekje in de meubelfabriek omstreeks 1928.

Uitbreiding meubelfabriek Te Lintelo omstreeks 1950.

In die tijd werden ook de stoelen gemaakt met ronde rugleuningen. Deze rugleuningen werden gekookt in een ketel met water en daarna in mallen gebogen. Daarna werden ze per fiets naar Eibergen gebracht, naar de firma Te Starke, waar het bloemmotief erin werd gehakt. Omdat het teveel tijd kostte, wilde men zich bij Te Lintelo niet specialiseren in het beeldhouw

werk, en werd dit werk langzamerhand geheel overgedragen aan de firma Te Starke. Het draaiwerk van tafelpoten werd wel door eigen personeel gedaan. Later werd dit werk in handen gegeven van Jan Overbekking, die daarvoor verschillende draaibanken tot zijn beschikking had.

De Tweede Wereldoorlog

In de jaren '40-'45 werden veel mensen weggehaald om te gaan werken voor de Deutsche Wehrmacht. Toch werden er nog steeds meubels gemaakt, al was er bijna geen hout meer te verkrijgen. Er kwamen zelfs een paar mensen van de Wehrmacht in het bedrijf werken, waaraan de kinderen uit de buurt goede herinneringen hebben overgehouden. Die konden namelijk snel een prikslee maken en gaven die dan aan de kinderen.

Er deed zich nog een ander groot probleem voor. Er was nl. geen tabak meer te koop. Zonder een pijpje tabak kon men bij de firma Te Lintelo echt niet werken, en dus kwam er voor de jongste werknemers extra werk, namelijk het aan touwen rijgen van tabak en ophangen om het te drogen. Ook was het goed dat men een slager[4] in de familie had, want dan kon er zo nu en dan clandestien een varken worden geslacht. Zo had de familie ook nog een stukje vlees op het bord.

De periode na de Tweede Wereldoorlog

De werkzaamheden van de directie werden over genomen door de twee zoons die al enkele jaren in het bedrijf werkten. De eerste verandering liet niet lang op zich wachten. Er kwam naast de bakfiets een nieuw vervoermiddel bij, de motor. Nu konden de stoelkappen per motor naar Eibergen worden gebracht. De jongste medewerker werd behangen met de kappen en vervolgens achter op de motor gezet. Zo ging het wat sneller.

In die tijd werden er ook nog krantenbakken en hangers gemaakt. Het materiaal dat hiervoor gebruikt werd, kwam in hoofdzaak van de houten kistjes waarin de Amerikanen en Canadezen hun voedsel kregen toegezonden. Van deze kistjes werd een soort meubelplaat gemaakt en daarvan werden de krantenbakken en hangers gemaakt.

[4] Frans te Lintelo had een slagerij op de hoek Goudsmitstraat - Bleuminksteeg en was een broer van Gerard en Hendrik te Lintelo.

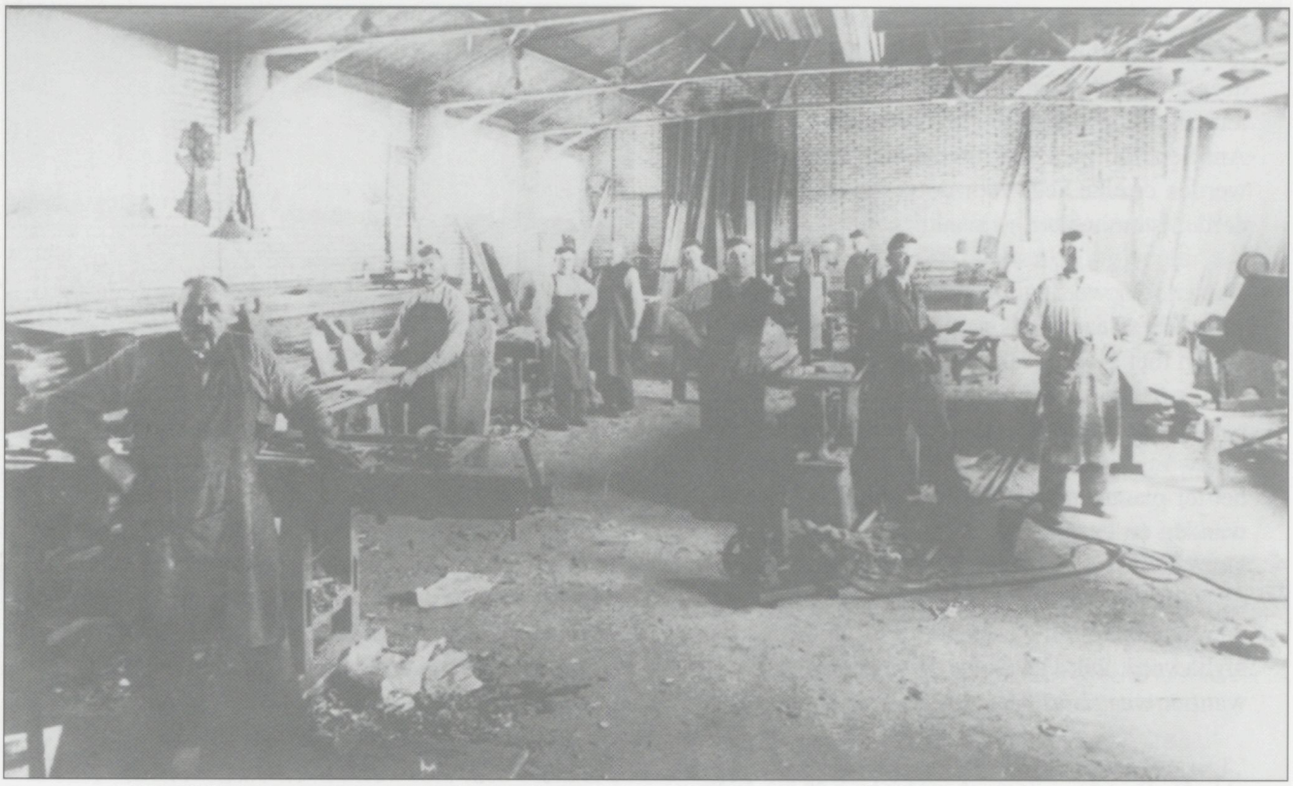

Nog een kiekje in de meubelfabriek omstreeks 1928.

In die tijd begon men ook voor het lakken van de meubels gebruik te maken van een lakspuit. Niet iedereen had in de gaten hoe gevaarlijk dat was, en zodoende ontstond er nog wel eens een brandje. De eerste compressor die tweedehands gekocht werd, haperde nog wel eens, zodat er twee oude vakmensen bij moesten komen om deze weer aan het draaien te krijgen.
Er moesten dan een paar dikke sigaren worden gehaald voor de heren Hemelman en Veerkamp, al werden deze meer opgegeten dan opgerookt. De reparatie kwam het wel ten goede.

Langzamerhand kwam er meer materiaal op de markt en ging men over tot het maken van dressoirs. De achterwanden werden gemaakt van papier, en wit gemaakt met kalk. Daar werd nogal eens mee geknoeid en gespeeld. De jongste bediende werd geheel witgekalkt om daarna in de regenton naast het bedrijf te worden ondergedompeld, zodat zijn kleren weer schoon waren.

Het werk dat er nu bij kwam, was het maken van schrijfbureaus voor de firma Stokvis. Elke week moesten er een aantal afgeleverd worden. Langzamerhand werden er steeds meer machines aangeschaft om de werkzaamheden sneller te doen verlopen. Het aantal schrijfbureaus dat in de wasbeits moest worden gezet en met de borstel uitgepoetst, werd steeds groter. Dagen achter elkaar stonden er dan ook jonge mensen voor de werkplaats te beitsen en te poetsen. Langzamerhand kwamen er steeds meer klanten voor de kantoormeubels. Zodoende werd de ruimte voor materiaalopslag te klein en werd gezocht naar een nieuwe opslagplaats.
Het oog viel op het kippenhok naast het bedrijf. De kippen werden geslacht, het hok schoongemaakt en het fineer werd overgebracht naar de nieuwe ruimte.
De watervoorziening was toentertijd nog niet in orde. Daarom moest er drinkwater worden gehaald bij de buren. De wc was ook langzamerhand een probleem. Een wc met zo'n kleine

put voor zoveel mensen! Regelmatig was dan ook een putjesschepper bezig met het leeghalen van de put. Zo werden de tuinen in de buurt voorzien van natuurlijke bemesting!

Toen men voor de firma Samsom schoolmeubelen ging maken en bureaus voor de firma Eden in Amsterdam, kwam men in de problemen met de spuitafdeling. De krullenschuur werd behoorlijk vertimmerd en ging dienen als nieuwe spuitafdeling. Daar zijn heel wat schoolartikelen bespoten, zoals schoolbanken, kasten

hoog en laag, flanel borden, kurkborden, telramen, ladenblokken en bordenwissers. Veel van deze artikelen kwamen in het buitenland terecht. Op deze manier werden scholen op de Antillen voorzien van tafeltjes en stoeltjes. Ook werden er elke keer voor de verkiezingen honderden stemhokken gemaakt[5].

Tussendoor werden in Groenlo en omstreken verschillende winkels gemoderniseerd. Het begon met kledingzaken en het ging verder met kruidenierswinkels, schoenenzaken en ijzer- en galanteriewinkels. Zo zijn veel winkels van nieuw interieur voorzien. Dat ging gepaard met het ter plaatse maken, beitsen en aflakken van wanden en kasten.
Deze geur was nog lang merkbaar. Ook was er de tijd van de naaimachineblokken. Deze werden met aantallen van honderd tot vijfhonderd afgeleverd. Dit was niet zo'n plezierig werk, want er was altijd haast bij.

[5] Toeval of niet, het maken van stemhokken, dus het werk, bleef in Groenlo, want vanaf midden jaren 70 van de 20e eeuw werden de elektronische "stemhokjes" door de NEDAP te Groenlo gemaakt.

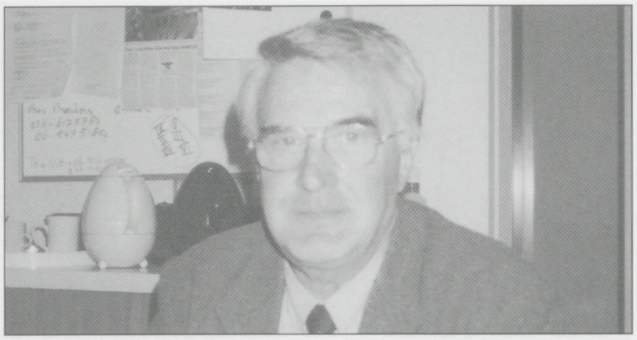

Directeur Bennie te Lintelo zoon van Hendrik te Lintelo. In 2005 is de zoon van Bennie te Lintelo directeur geworden van G.M.I. (Groenlose Meubel Industrie).

Hendrik te Lintelo kwam op het idee van het ontwerp van een zogenaamde kussenkast. Door zijn goede maatgevoel kon er een tekening gemaakt worden op een meubelplaat met voor- en zijaanzicht, zodat de maten van het materiaal zo van die tekening konden worden gehaald. De eerste serie die werd gemaakt, bestond uit zes stuks, waarbij men zich wel afvroeg of ze wel verkocht zouden worden. Bij toeval kregen de heren van V & D dit product onder ogen. Na

Het huidige aanzicht van de G.M.I.

veel getouwtrek om de prijs, werden ze toch aan dit grootwinkelbedrijf verkocht. Bij een volgende serie verdubbelde het aantal al, maar toen er series van achttien werden gemaakt, vond firma V & D dat de prijs moest worden bijgesteld! Na alles nog eens goed te hebben berekend, zijn de gebroeders daarmee niet akkoord gegaan en de firma haakte af. Men begon zelf de verkoop op gang te brengen door een handige verkoper in te schakelen in het midden van het land. Al gauw begonnen meubelwinkels er lucht van te krijgen dat dit een pronkstuk in hun etalage kon zijn, en dus ging de aanvraag met sprongen omhoog. De topproductie lag op 120 kasten per week!

Tegenwoordig is het bedrijf meer gericht op utiliteitsbouw: schepen, kantoorpanden, hotels, interieurbouw. Door de gestage groei, telt het bedrijf momenteel 30 medewerkers.
Het is een echt familiebedrijf dat is overgegaan van overgrootvader op grootvader en van vader op zoon. Zoon Rik te Lintelo is de huidige directeur. Hij heeft de scepter overgenomen van vader Bennie te Lintelo.

Zij waren vroeger allen lid van onze buurtvereniging.

Welgro B.V.
Het bedrijf begon in Zwolle bij Groenlo. Theo en Jan Wellink zijn gestart onder de naam Gebroeders Wellink met het maken van bulkwagens.

In 1964 werd in Groenlo aan de Parallelweg de eerste hal gebouwd. In september 1967 werd pal naast het bedrijf aan de Parallelweg een woonhuis gebouwd voor Theo Wellink en zijn gezin.

In 1972 is het bedrijf van de gebroeders Wellink officieel gesplitst. Theo Wellink ging verder onder de naam Welgro BV met 8 medewerkers. In 1993 werd zoon Wiljon directeur van Welgro BV.

Men fabriceert bulkwagens voor veevoeders, melkproducten, granulaten, granen en poedervormige vulstoffen. Jaarlijks gaan er zo'n 110 bulkwagens naar klanten in Europa, het Midden Oosten en Afrika. In Azië worden hun bulkwagens in licentie gebouwd.

De enige concurrent van Welgro BV, een bedrijf in Woudenberg, werd in 2000 overgenomen. Welgro is daardoor uitgegroeid tot een bedrijf met ruim100 medewerkers en heeft een reputatie in kwaliteit, betrouwbaarheid en innovatie. In 1999 is het bedrijf compleet vernieuwd en gemoderniseerd. Op het 30.000 m^2 grote bedrijfsterrein zijn nieuwe bedrijfshallen gebouwd en kantoren uitgebreid. Het geheel voldoet aan de laatste eisen van Milieu- en Arbowetgeving.

Welgro produceert in eigen huis. Zij verzorgen het gehele traject: van het ontwerp op de CAD afdeling tot en met spuiten, het aanbrengen van

Mengmest verspreider demonstratie op een landbouwbeurs door de Theo Wellink. Dit was het eerste product van Welgro.

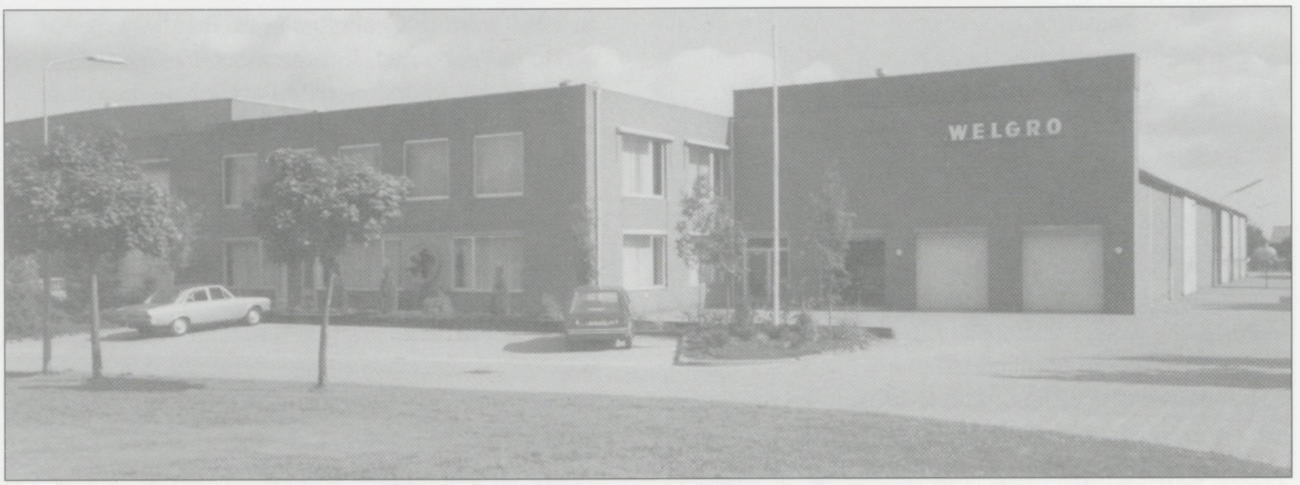

De Welgro omstreeks 1980. Welgro staat voor WELlink GROenlo.

logo's en de after sales. Het bedrijf staat voor maatwerk en speciale klantenwensen maken elke opdracht uniek. Wensen op het gebied van laadvermogen, loscapaciteit, actieradius en wendbaarheid zijn allemaal aspecten waar Welgro rekening mee houdt. Veel ontwerpen zijn gepatenteerd.

Een van de eerste bulkwagens die de Welgro ontwierp en bouwde. Op de foto voor de vrachtwagen: Wiljon, Michelle en Mariët Wellink.

De Welgro anno 2005.

Veld Koeltechniek B.V.
Veld Koeltechniek B.V.is opgericht in februari 1960 door Henk Veld aan de Marhulzenweg 14 onder de naam H.T. Veld.

De werkzaamheden bestonden in die tijd uit het repareren van koelkasten bij slagers, boeren en het vervaardigen van inbouwdiepvriezen. In 1963 is Henk Veld met zijn bedrijf met totaal 4 personen verhuisd naar de Marhulzenweg.

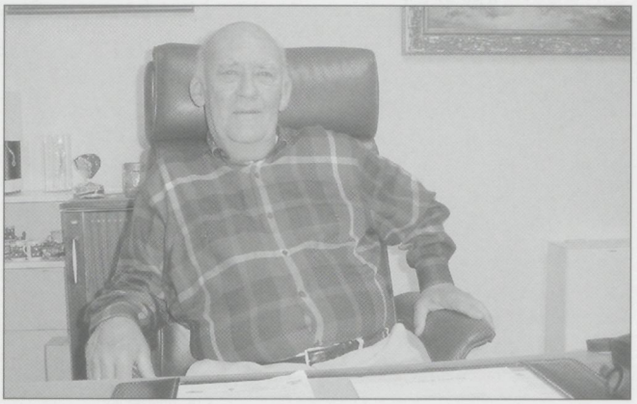

Oud directeur en oprichter Henk Veld van Veld Koeltechniek.

Het bedrijf groeide, en de werkzaamheden werden uitgebreid met koudetechniek, import, groothandel en installatieservice. De handel vanuit Italië kwam toentertijd met de trein aan bij de steenfabriek.

De naam van het bedrijf veranderde van H.T. Veld in Veld B.V. In april 2000 is het bedrijf verhuisd naar een prachtige locatie aan Den Sliem. Veld Koeltechniek is een vooraanstaande, landelijk opererende specialist in koel- en vriesapparatuur. Tot de relaties behoren onder meer groothandels, supermarkten, koel- en vrieshuizen en slachterijen. Milieu- en energie aspecten krijgen grote aandacht. Het bedrijf telt momenteel ca. 150 medewerkers.

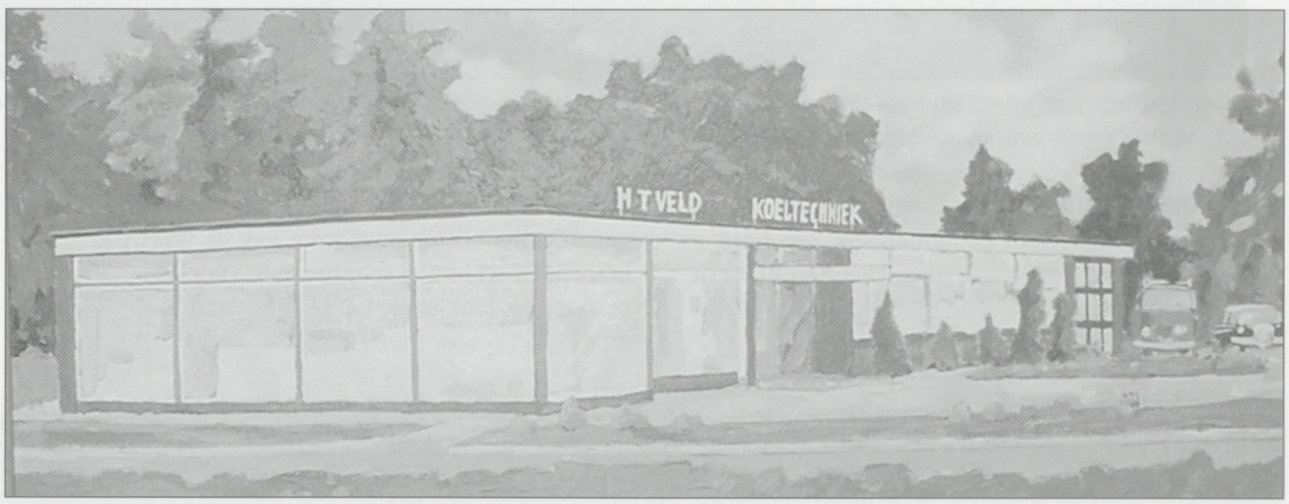

Schilderij van de toen nieuwe vestiging aan de Marhulzenweg 26.

Vestiging met tweede verdieping aan de Marhulzenweg 26.

Theo te Bulte met paard en mallejan. Een mallejan is een voertuig bestaande uit een as met twee hoge wielen, om bomen en dergelijke te vervoeren.

Ten Bulte Rondhout

Met een tractor, voor de liefhebbers: een Ford Major, en een motorzaag ging Theo ten Bulte in 1964 van start. Hij woonde toen samen met zijn vrouw Wilhelmien aan de Morgenzonstraat 12.

Het laden van een boomstam was toen niet zo gemakkelijk als tegenwoordig met de inzet van kranen. Er werd een schuine balk voor de wagen geplaatst en de boomstam werd al rollend op de wagen getrokken.

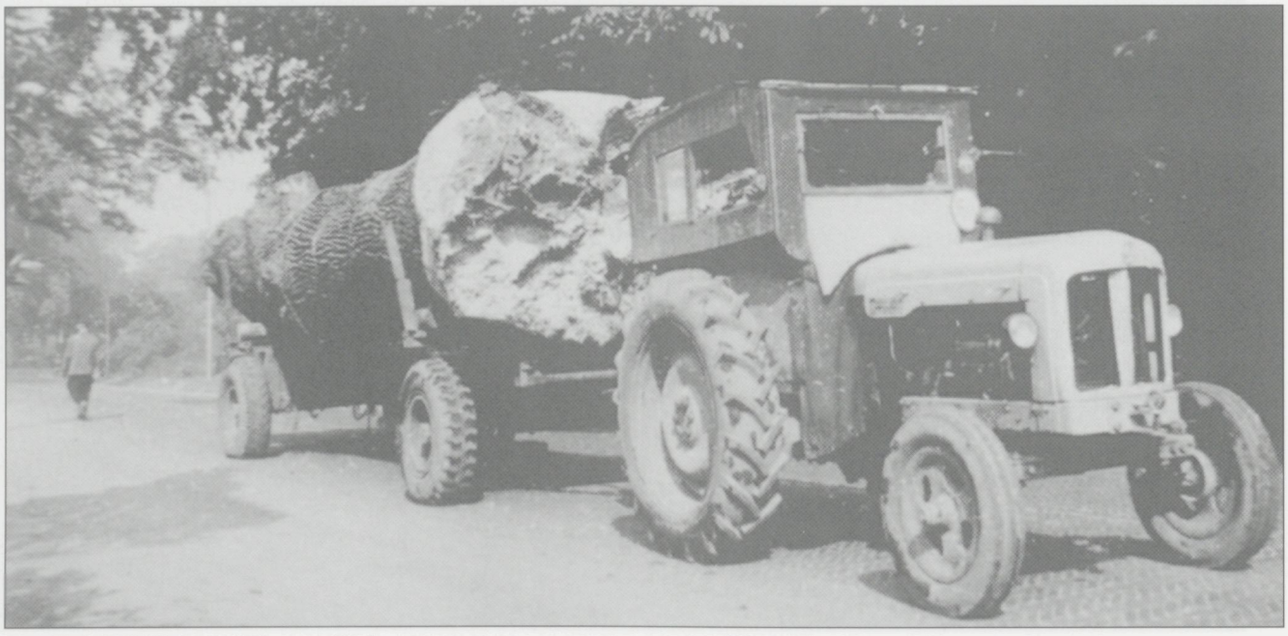

De Ford Major van Theo te Bulte.

De arbeidsomstandigheden waren toen heel anders. Het werk was zwaar en er werden lange dagen gemaakt. De tractor had een zelfgemaakte cabine, die niet echt geluidsarm te noemen was!

De handbijl werd nog heel veel gebruikt. Een motorzaag had geen anti-vibratie rubbers en geen kettingrem. Van persoonlijke beschermingsmiddelen hadden ze toen nog nooit gehoord.

Zo wordt er tegenwoordig hout vervoerd door Ten Bulte rondhout.

Het bedrijf is jarenlang werkzaam geweest in de bosexploitatie met de toen nog gebruikelijke motorzaag en een tractor. Die zijn nu vervangen door diverse gespecialiseerde machines. In 1995 werd de eerste houtvrachtwagen gekocht.

Hierna is het houttransport flink uitgebreid. Dit heeft Theo ten Bulte nog mee mogen maken. Hij is in juni 1995 overleden.
Het bedrijf wordt tegenwoordig gerund door de zonen Geri en Richard ten Bulte samen met hun partners Willeke en Jose. Ten Bulte Rondhout is een bosbouw- en transportbedrijf dat zichzelf tot de middelgrote ondernemingen in de branche rekent.

De onderneming koopt hout op stam of geveld sortiment van diverse opdrachtgevers: landgoedeigenaren, gemeenten, staatsbosbeheer, particulieren, landschappen en bosgroepen. Het rondhout wordt gekapt en vervolgens getransporteerd naar verschillende zagerijen en houtverwerkende industrieën in binnen- en buitenland. Daarnaast, zagen en bewerken zij een selectie van het rondhout tot vloerdelen: Ten Bulte Hout en Vloeren. Dit is daarom tevens het adres voor een mooie planken vloer. Hiermee beheersen zij het hele proces van het kappen van de boom tot het installeren van de vloer.

Met de modernste machines wordt er in het bos gewerkt.

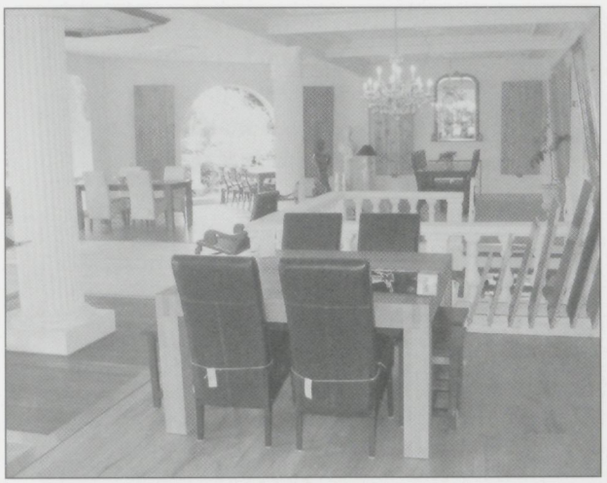

Het eindproduct van ten Bulte Hout en Vloeren.

Ten Bulte Rondhout bestaat uit drie bedrijfsonderdelen: handmatige exploitatie, machinale exploitatie en een transportafdeling. De combinatie van exploitatie en transport en een daarop afgestemde organisatie stelt hen in staat een compleet aaneensluitend pakket diensten en producten te bieden, dat snelheid, efficiency en kwaliteit garandeert. Korte lijnen en een grote mate van flexibiliteit zorgen ervoor dat zij dichtbij de klant staan. De moderne organisatiestructuur zorgt ervoor, dat alle activiteiten, zoals planning, uitvoering, transport en administratie, naadloos op elkaar aansluiten.
Het bedrijf is VCA*-gecertificeerd. Dit is een veiligheidsstandaard die garandeert dat er veilig, milieu- en natuurvriendelijk wordt gewerkt.

Ten Bulte Hout en Vloeren
Ten Bulte Hout en Vloeren is gespecialiseerd in massieve houten vloeren. Zij leveren en leggen planken vloeren, massieve vloerdelen, werkingsvrije vloerdelen en parket. Van het omzagen van de boom tot de montage van de vloer, alles is bij hen in eigen hand. Dit alles gebeurt vanuit hun uitgebreide showroom in Rekken.

Het afgelopen jaar bestond het bedrijf maar liefst 40 jaar!! Het kent momenteel 16 medewerkers. Geri en Willeke ten Bulte wonen nog steeds aan de Morgenzonstraat 12 en zijn actieve leden van de buurtvereniging.

Reukers Bouw B.V.
Op 5 oktober 1931 startte Hein Reukers een aannemersbedrijf in het pand Beltrumsestraat 12 te Groenlo.

Dit bedrijf was overgenomen van Nales. In de beginperiode telde het bedrijf 8 tot 12 medewerkers. Aanvankelijk als timmerwinkel begonnen, werden vanuit het pand aan de overzijde ook metselwerken verzorgd. Middels veel klantenwerk groeide het bedrijf toe naar het uitvoeren van grotere bouwwerken en betonprojecten. Het pand aan de Lichtenvoordseweg, de voormalige Gemeentewerken, werd in 1946 betrokken om de zo noodzakelijke uitbreiding te realiseren.

Hein Reukers.

Reukers is begonnen in de Beltrumsestraat in het pand waar tegenwoordig Jambo Mode gevestigd is.

In 1948 kwam neef Jan Reukers in dienst, om de steeds groeiende administratie te verzorgen. De oprichting van H.W. Reukers Bouwbedrijf N.V. volgde in 1966 en 3 zonen, Jan, Wim en Gerard deden hun intrede in het bedrijf.

Geleidelijk aan werden de taken verdeeld: Jan werd directeur, Gerard nam de administratie en calculatie op zich, en Wim begeleidde de buitenactiviteiten. Het kantoor werd gehuisvest in

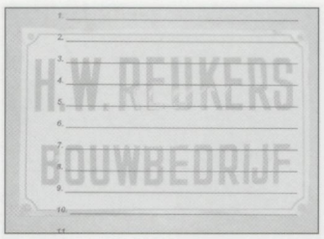

Naambord H.W. Reukers.

het pand Lievelderstraat 31, waar de kelder voor opslag werd gebruikt. Allengs werden meerdere privé-ruimtes voor het bedrijfsgebeuren "gepikt", wat in 1971 de stap naar de vestiging op het Industrieterrein aan de Marhulzenweg tot gevolg had.

Tevens vond omzetting plaats in een Besloten Vennootschap (B.V.)
De hal voor de machinale houtbewerking verrees en in 1973 volgde het kantoor.
Het aantal medewerkers groeide evenredig. Zij

Directie Reukers, van links naar rechts Wim, Gerard en Jan Reukers. Op de achtergrond, de tekening aan de wand, de oprichter Hein Reukers.

Het wagenpark voor de medewerkers. Locatie Marhulzenweg.

De administratie had reeds vroeg de beschikking over een computer.

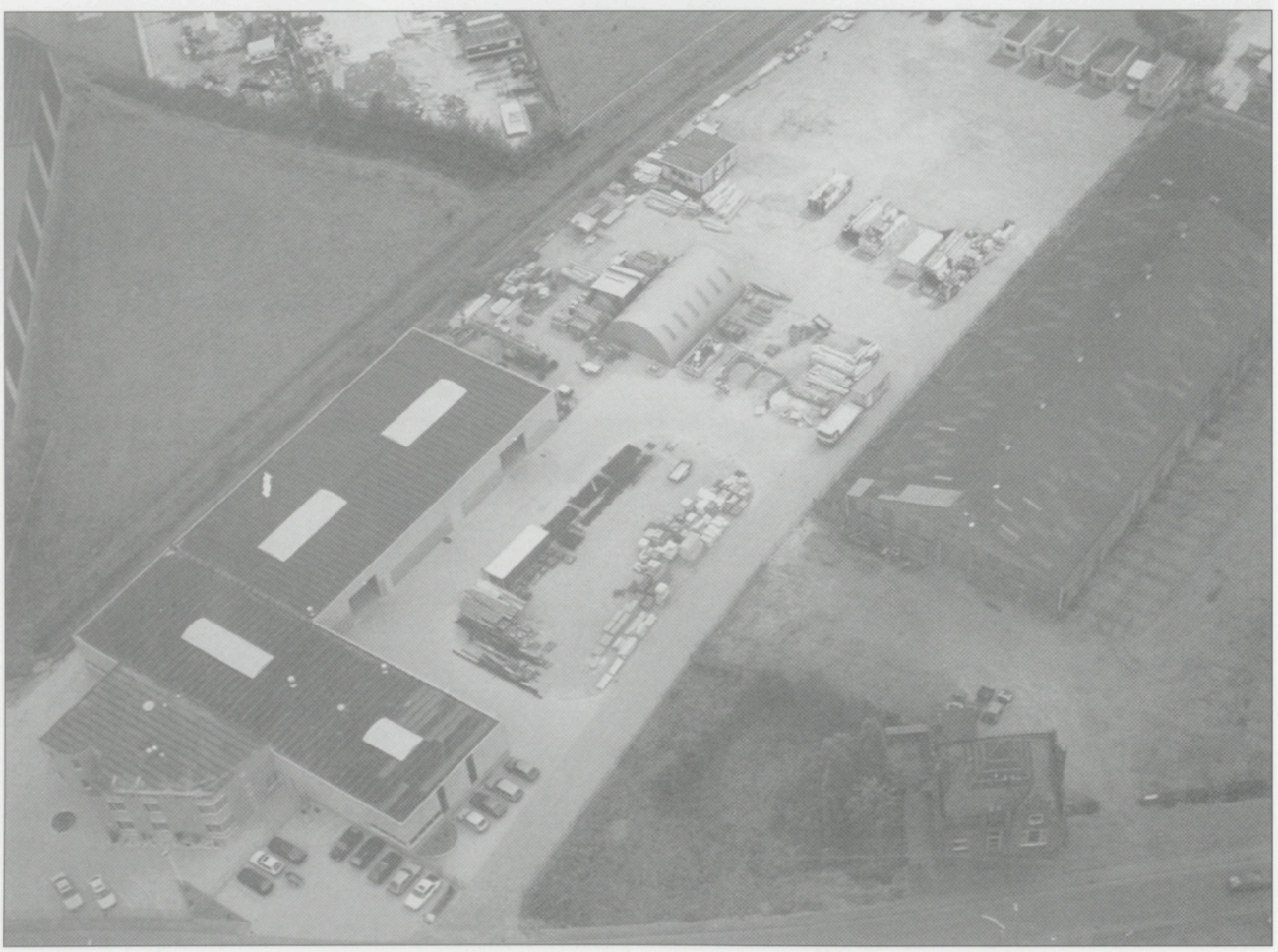

De nieuwbouw van Reukers Bouw aan de Parallelweg naast de voormalige steenfabriek.

werden hoofdzakelijk in het eigen bedrijf opgeleid tot goed geschoolde vakmensen. De betrokkenheid van hen bij het wel en wee van de zaak is erg groot en omgekeerd is dit eveneens het geval.
Utiliteits- en woningbouw, renovatie en betonbouw vormen de hoofdmoot van de huidige werkzaamheden. Uitbreidingen in 1975 en 1978 gaven ruimere mogelijkheden om timmerfabricage, smids- en constructiewerk geheel in eigen beheer te produceren. In 1980 kwam er een verdieping op het kantoor en de automatisering deed zijn intrede middels de aanschaf van een computer.
Ook deze plek werd te klein voor het gestaag groeiende bedrijf. Een nieuw terrein naast de voormalige steenfabriek werd aangekocht. Hier verrees een nieuw kantoor en nieuwe hallen voor opslag, houtbewerking en staalconstructie werkzaamheden.
Momenteel heeft het bedrijf ongeveer 130 medewerkers in dienst waarvan 30 inleenkrachten.
De hoogtepunten in het bedrijf zijn toch wel de uitbreidingen en het 50-jarig en 75-jarig bedrijfsjubileum, alsmede vele door het bedrijf uitgevoerde bouwprojecten, de nieuwbouw van de Grolsch te Boekelo en de ontwikkeling van het huidige Grolsch terrein in Groenlo.

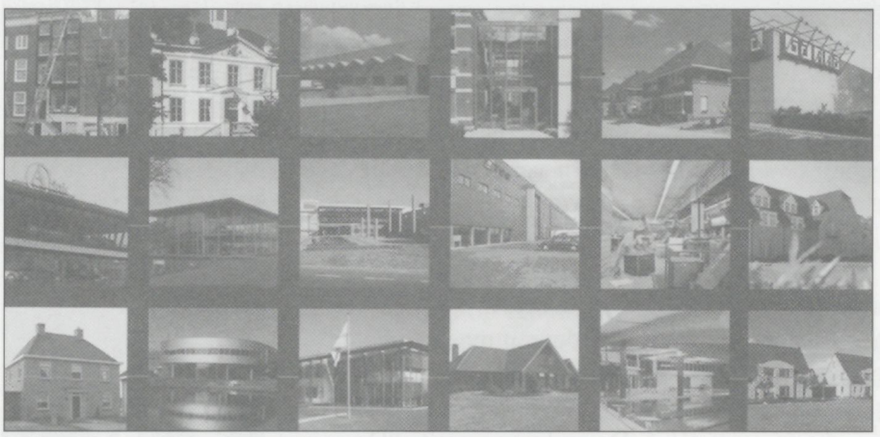

Diverse projecten van Reukers Bouw.

Een dieptepunt is het vroegtijdig overlijden van Gerard Reukers in 2001.

Op 1 januari 2003 wordt het bedrijf overgenomen door bouwbedrijf Heijmans. In 2003 neemt Jan afscheid, gevolgd door Wim in 2005. Ze blijven nog wel betrokken bij het wel en wee van het bedrijf. Het bedrijf is gegroeid van een lokale aannemer tot een landelijk en Europees opererend bedrijf.

Reukers Bouw anno 2005.

Bedrijfswagen van Electro Messink.

Electro Messink
Het bedrijf in de sector electrotechniek werd door Harrie Messink opgericht aan de Mozartstraat 3 in 1984.

Voorheen was Harrie in loondienst. Samen met zijn vrouw Trees, die de boekhouding doet, runt hij het bedrijf. Zoon Rob heeft ook nog korte tijd in bedrijf gewerkt.

F.J. Lageschaar Aannemersbedrijf
Het bedrijf in de sector hout/bouw is opgericht door Frans Lageschaar aan de Deken Hooijmansingel in 1961 als eenmanszaak.

Later is Frans met zijn bedrijf verhuisd naar de Woerdseweg. Het was ook leerplaats voor bouwopleiding, het zogenaamde leerlingstelsel. In 1994 heeft hij zijn deuren moeten sluiten om gezondheidsredenen.

De oude wasserette "De Bleek" is zijn eigendom. Dit gebouw is op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

Frans Lageschaar.

De werkplaats van het Timmerbedrijf van Frans Lageschaar op de Bleek.

Frank Bouwbedrijf
Frank Bouwbedrijf is opgericht in 1941 door Johannes Antonius Gerardus Frank aan de Lievelderstraat. Het is begonnen met twee medewerkers. Bernard Bomers, later woonachtig aan de Eschweg, was de eerste medewerker in dienst van het bouwbedrijf. Wegens ruimtegebrek, verhuisde het bedrijf in 1944 naar de Eibergseweg, huis Ter Weeme.
Opslag vond in die tijd plaats rondom de woning. Bedrijven van een dergelijke omvang waren vroeger gewoon bij woonhuizen gevestigd.

In de beginperiode richtte het bedrijf zich vooral op de woningbouw, later kwam daar de agrarische sector bij. Toen er ook ruimtegebrek ontstond aan de Eibergseweg, heeft men naast Hartman aan de Industrieweg een stuk grond gekocht. Hier werd een timmerwerkplaats ingericht. Op dat moment hadden zijn drie zonen Joop, Frans en Hans het bedrijf al overgenomen. Naast het metselwerk, ging men zich toen ook bezighouden met timmerwerkzaamheden. Tegenwoordig is het heel normaal dat een bouwbedrijf alle werkzaamheden op een bouw uitvoert. Vroeger had je aannemers die alleen maar metselwerk deden en timmerbedrijven die alleen timmerwerkzaamheden uitvoerden.
Na 1987 gingen de wegen van Joop, Frans en Hans uit elkaar. Frans begon op bedrijventerrein Den Sliem een eigen bedrijf in interieurbouw en interieurafwerking.

Op hoogtijdagen kende het bouwbedrijf 21 medewerkers. Een aantal bekende uitgevoerde projecten zijn de verbouwing van Broodje Tom in de Kevelderstraat, het appartementencomplex aan de Nieuwstad, en natuurlijk veel woningbouw in Groenlo en omstreken.

Wegens ziekte en het feit dat er geen opvolging was, is Joop gestopt met het bouwbedrijf. Het bouwbedrijf is verkocht en de gebouwen zijn overgegaan in handen van buurman Hartman. Deze heeft ze meegenomen in de renovatie van het gehele complex. Het kantoor van bouwbedrijf Frank is nu verbonden met de fabriek van de firma Hartman, en zal fungeren als de nieuwe entree van Hartman Fijnmechanische Industrie (HFI).

Kaak Party Verhuur B.V.
In 1969 besloten Ton Kaak en Hans Vultink tot het samen oprichten van Kaak Vultink NV. De heren oefenden ieder hun eigen activiteiten uit binnen deze NV. Ton Kaak hield zich bezig met de verkoop van horecamaterialen en Hans Vultink ging in de automatenbranche.
1 november 1978 ging Ton Kaak, samen met zijn vrouw Wies, alleen verder onder de naam Ton Kaak B.V.

Zij startten een groothandel in horecabenodigdheden. Gedurende de jaren kwam er steeds meer vraag van horecaondernemers naar verhuurmaterialen. In 1982 besloot Ton Kaak BV derhalve ook de verhuur van dergelijke materialen op te starten. In 1984 trad Peter Scheinck bij hen in dienst. Het bedrijf verhuisde in 1986 naar het bedrijventerrein Den Sliem. Het pand bleek al gauw te klein en er vonden een tweetal verbouwingen plaats.
Samen besloot men in 1987 de verkoop van

Ton Kaak BV.

horecamaterialen af te stoten.

Expansie vond plaats door de opening van een vestiging in Deventer in 1992. Peter Scheinck werd in 1994 directeur. In juli 1997 besloten Ton en Wies Kaak tot verkoop van het bedrijf. Een derde vestiging werd geopend in 1998 te Groningen. Dit zou tevens een veelbewogen jaar worden. Nieuwbouw op een andere locatie op het bedrijventerrein Den Sliem vond plaats. Het bestaande pand werd te klein, en men besloot het te verkopen. Onder de huidige naam Kaak Party Verhuur BV, houdt het bedrijf zich momenteel bezig met het verhuren van horeca- en partymateriaal, full-service. Zij zijn inmiddels uitgegroeid tot een van de grootste verhuurbedrijven van Nederland met filialen in Deventer, Groningen en Almelo. Begonnen als eenmanszaak en uitgegroeid tot een bedrijf met 35 medewerkers.
Peter Scheinck is "oud lid" van onze buurtvereniging, en kan zich de feesten van vroeger "bi'j Wolters in de weide" nog goed herinneren.

Rouwmaat Groep
Het bedrijf werd opgericht in 1948 door Herman Rouwmaat. Herman woonde destijds samen met zijn vrouw Truus aan de Tramstraat.

Hij nam het sjouwerswerk van zijn vader over. Deze had een brandstoffenhandel. Ook begon hij met het uitgraven van bouwputten. Dit alles gebeurde met paard en wagen. In 1954 kwam de eerste vrachtwagen en drie jaar later de eerste kraan. Een paar jaar later verhuisde het bedrijf naar de Papendijk.

Na een aantal jaren groei en door ruimtegebrek, werd het bedrijf in 1964 verplaatst naar de Marhulzenweg.
Hier maakte het bedrijf een grote groei door. Een groot stuk grond aan de Industrieweg werd aangekocht, waarop later een nieuw kantoor alsmede een werkplaats verrezen. De plek aan de Marhulzenweg werd destijds verkocht aan buurman Veld.

In 1974 nemen de zonen van Herman Rouwmaat, respectievelijk Hans, Jos en Huub,

een belangrijk deel van de leiding op zich en omzetting in een besloten vennootschap vindt plaats. Onder hun leiding groeit het bedrijf enorm. Een dieptepunt is het overlijden van Herman Rouwmaat in 1987.

In 1984 wordt begonnen met de productie van cementproducten onder de naam Megamix. De Megamix cementinstallatie wordt gebouwd op het dan nieuwe bedrijventerrein Den Sliem. Hier vind verdere expansie plaats. De activiteiten van Rouwmaat zijn dan zeer veelzijdig.

Herman Rouwmaat met paard en wagen.

Rouwmaat Transport gevestigd aan de Papendijk.

Rouwmaat b.v. aan de Industrieweg in de jaren tachtig van de 20e eeuw. Tegenwoordig Gelderesch Reizen.

Hans, Jos en Huub Rouwmaat.

Wegenbouw, grondverzet, transport, sloopwerkzaamheden, cementproductie en recycling van afval. Zo ontstaat er een gesloten keten van materiaal dat door het eigen bedrijf weer gebruikt kan worden. Materialen die bij de sloop van gebouwen vrijkomen, worden zelf vervoerd en verwerkt tot grondstoffen bij betonproductie en wegenbouw.

Ook wordt er uitgebreid buiten Groenlo. In 1994 neemt Rouwmaat OTC (Overijsselse Transport Centrale) in Hengelo over. In 1987 wordt er ook in Hengelo een betoncentrale geopend. In 1997 volgt overname van Te Grotenhuis in Dinxperlo. Dit bedrijf houdt zich, net als OTC, bezig met weg- en waterbouw,

grondverzet, transport en containerdiensten. Tegenwoordig is de Rouwmaat Groep al een aantal jaren in Duitsland actief middels Rouwmaat GmbH, gevestigd te Bocholt. Tevens zijn er in de afgelopen jaren nog twee bedrijven aan de Rouwmaat Groep toegevoegd te weten: Transport en aannemersbedrijf Klumpert te Zutphen en Teunter Wegebouw te Dinxperlo. Inmiddels is het bedrijf volledig verplaatst naar Den Sliem en de Laarberg. Hier zijn een nieuw modern kantoor en werkplaats gebouwd, van waaruit alle activiteiten worden bestuurd.

Nieuwbouw kantoor Rouwmaat op den Sliem.

Hartman Fijnmechanische Industrie (H.F.I.)
Midden jaren '60 van de 20e eeuw werd de Hartman Metaalwaren Fabriek opgericht door de heer H. A. Hartman. H.M.F. start als eenmanszaak in een garage/schuur achter het huis aan de Oude Winterswijkse in Groenlo. H.M.F. hield zich toen voornamelijk bezig met de algehele toelevering van construktie- en draaiwerk. Tot zijn specialiteiten behoorde toen al het draaiwerk op Zwitserse langdraai automaten. Mede door de sterk expansieve ontwikkeling van de Nederlandse aardgasindustrie heeft H.M.F. een sterke groei doorgemaakt. In die tijd werd een vestiging in Zevenaar, ZEMAFA, opgericht.

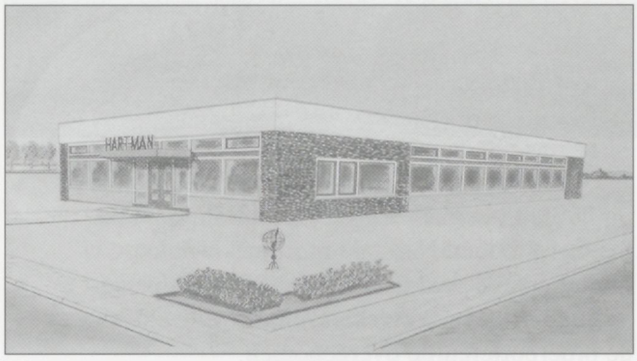

Schilderij toenmalige Hartman op de Brandemate.

Na enkele jaren was er zo'n behoefte aan meer ruimte en centralisering, dat er gekozen werd voor het oprichten van een nieuwe vestiging op industrieterrein Brandemate in Groenlo.

Hier bevindt het bedrijf zich nog steeds. In de loop der jaren hebben er nog diverse uitbreidingen plaatsgevonden, zowel qua productieomvang als qua bedrijfsruimte. Al vroeg werd een combinatie gemaakt tussen de toelevering van kunststofspuitgietwerk met een hierin aangebracht metalen draaideel/inpersdeel.

Kenmerkend voor de bedrijfsuitbreidingen is dat het beleid er op gericht was, en nog steeds is, dat elke gulden eerst verdiend moest worden, voordat hij als investering in het bedrijf terug kon vloeien. Duidelijk is dus dat investeringen uit eigen middelen gefinancierd werden en nog steeds worden. Op zijn Achterhoeks, Nedersaksisch dialect, gezegd als: *"den geld hef, dut wonderen; den et neet hef, daor is 't donderen"*.

Na verloop van tijd is het bedrijf zich onder leiding van. Hartman senior, meer en meer gaan specialiseren in de toelevering van fijnmechanische draaidelen, zowel in serie- als in massaproductie naar analogie van Duits-Zwitserse draaierijen.

Ook ontstond uitbreiding van productiecapaciteit door overname van U.S.F. B.V. te Huissen in 1974. In 1976 volgde de overname van W.S.F. B.V. te Loo. Deze 2 bedrijven werden samengevoegd onder de naam H.S.F. (Hartmans Samenwerkende Fabrieken). Een bedrijf dat in de loop der tijd een goede naam verworven heeft als toeleverancier aan openbare nutsbedrijven, industriële ondernemingen en sanitaire grossiers. Na diverse kleinere overnames volg-

Hartman BV rond 1980. Het terrein aan de Industrieweg is inmiddels volgebouwd.

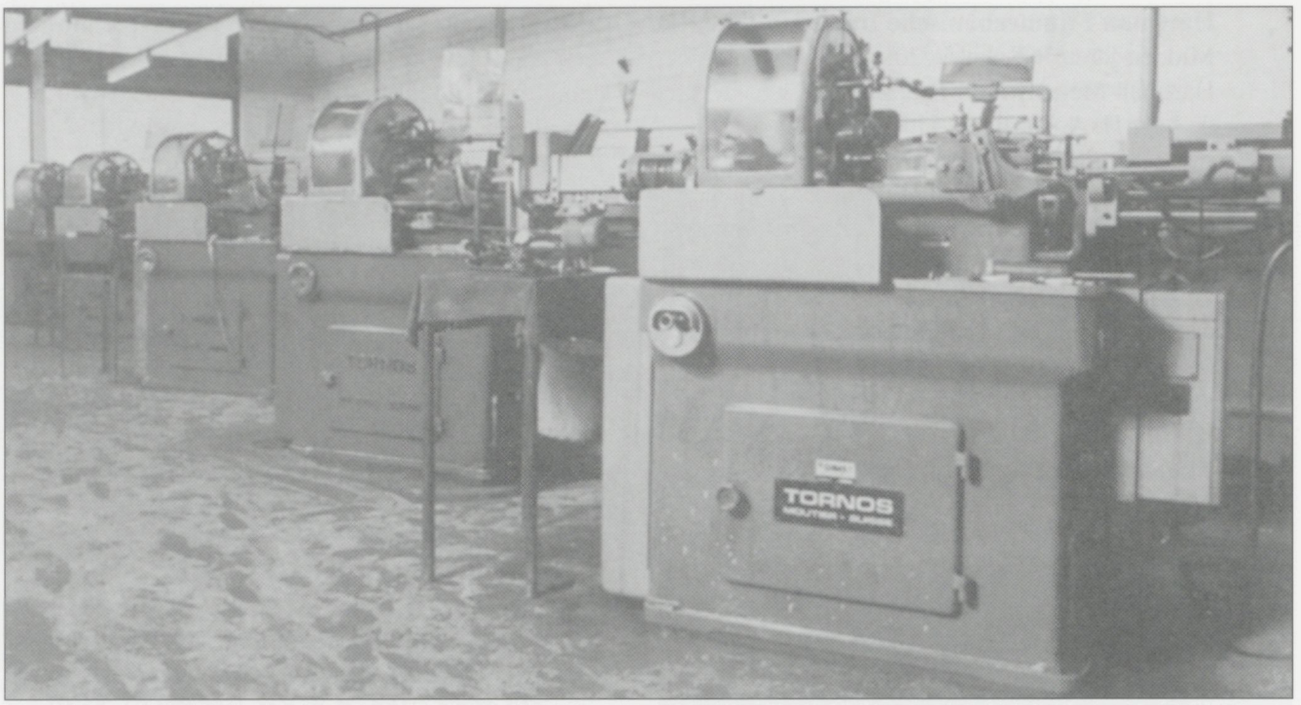

Kijkje in de automatendraaierij rond 1980.

de in 1982 de overname van Molentechniek B.V., leverancier van Aeroflame hobbygasbranders en skiwaxers. Met de overname van de kunststofspuitgietindustrie Lorenz B.V. (agroartikelen) te Lochem, kreeg Molentechniek zijn huidige vestigingsplaats en leveringsprogramma.

De jaren negentig staan voor de bedrijven van de Hartman-groep in het teken van expansie van haar kernactiviteiten. Naast directe verkoop van in eigen beheer gefabriceerde klantspecifieke producten, worden nu ook nevenactiviteiten ontplooid op de resellers-markt.
Marktontwikkelingen en een toenemende vraag in de richting van kwalitatief hoogwaardige producten rechtvaardigen begin 1992 de overname van rond- en schroefdraadslijpmachines uit het faillissement van de firma Damm Special Product. Naast de machines werden hierbij ook de vakkennis in de vorm van personeel, circa 10 medewerkers, en een gedeelte van de orderportefeuille overgenomen.

In 1993 werd aan de groeigedachte verder vormgegeven in de overname van Kupers Industries B.V. gevestigd te Castenray, nu Fijnmechanische Industrie Venray B.V. Dit vanuit een faillissement overgenomen bedrijf houdt zich voornamelijk bezig met toelevering binnen de xerografische[6] industrie. In februari 1988 is het bedrijf verhuisd naar de gemeente Cuijk.

[6] Xerografie = een droge, niet chemische, fotografische methode, gebaseerd op elektrostatische aantrekkingsver schijnselen, copiëren.

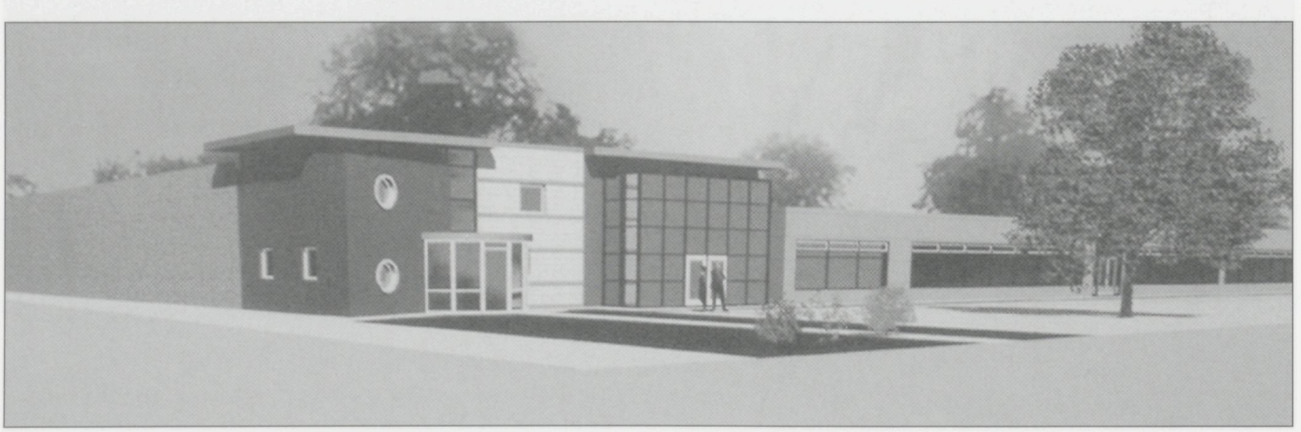

Impressie van HFI renovatie 2005.

Bij H.S.F. B.V. heeft verbreding/vergroting van haar kernactiviteiten geresulteerd in de aankoop/overname, medio april 1994, van Watson B.V. Deze handelsmaatschappij, voornamelijk op het gebied van messing kogelkranen, bedient de sanitaire markt middels o.a. leveringen aan diverse industriële ondernemingen actief binnen het gas-/watersegment.
Gezien de gevestigde naam van Watson, is besloten na de overname de statutaire naam te handhaven. In de toekomst zal Watson B.V. deels als verkooporganisatie voor de gehele Hartmangroep gaan fungeren. In het jaar 2000 is de hele Hartman groep verkocht aan Aalberts Industries NV.

Inmiddels zijn de bedrijven HSF en Watson verkoopmaatschappij ondergebracht in een nieuw pand op het bedrijventerrein bij Duiven Westervoort aan de A12. Er hebben wat interne reorganisaties plaats gevonden en alle verspanende technieken van HSF zijn naar Groenlo verplaatst. Hiervoor is er in Groenlo een hal bij gebouwd en het terrein is nu vol. Ook het aanliggende terrein van Frank Bouw is inmiddels aangekocht. Op dit moment (medio 2005) worden de kantoren uitgebreid en verbouwd en ondergaan een complete face-lift.

De familie Hartman nam in de beginjaren intrek in de bedrijfswoning pal naast het bedrijf. Zij zijn jaren lid geweest van de buurtvereniging.

Bijzondere plekjes in de buurt

De voormalige stoom-, was-, bleek- en strijkinrichting.
De voormalige stoom-, was-, bleek- en strijkinrichting is gelegen aan de Woerdseweg. Dit gebied werd aan het begin van de twintigste eeuw 'De Asseresch' of 'Op de Woerd' genoemd.
Oorspronkelijk liep de Slinge direct ten noordoosten langs de stoomwasserij. De Slinge is echter gekanaliseerd en loopt nu dus een stuk noordelijker. Direct achter het wasserijgebouw staat nu nog de vrijstaande, gemetselde fabrieksschoorsteen. Achter het geheel van wasserij en schoorsteen ligt een boomgaard met diverse oude appelbomen.

De Bleek aan de Woerdseweg.

Een winterse aanblik van de Pomonatuin.

De stoom-, was-, bleek- en strijkinrichting is op 21 februari 1902 opgericht door de heren J.L. Buve, hotelhouder, H.A. Hilbers, timmerman/aannemer, G.J.A. Hubers, behanger en J.F. Lageschaar, zonder beroep. Zij handelden onder de naam Hubers & Co. De eerste directeur van de wasserij was Anton Koelewijn. Dit is nog te zien op een eenvoudige stichtingssteen die aangebracht is in de gevel met de initialen A.K.

De wasserij heeft aan het eind van de Tweede Wereldoorlog flink onder vuur gelegen. Met name de schoorsteen is toen op meerdere plaatsen beschadigd. Na de oorlog is de functie van wasserij uit het gebouw verdwenen en is voor diverse andere industriële functies gebruikt. Zo is het in gebruik geweest als meubelfabriek van de firma Tesseling Wiggers, als melkfabriek en als autosloperij.
In 1973 is de voormalige wasserij met omliggend land aangekocht door de huidige eigenaar, Frans Lageschaar, kleinzoon van één van de oprichters uit 1902. Het gebouw is sinds deze tijd in gebruik als aannemers- en timmerbedrijf en opslagruimte.
Sinds december 2004 is het wasserijcomplex op de gemeentelijke monumentenlijst geplaatst.

De Pomonatuin
Deze prachtige buitentuin ligt aan de Marhulzenweg aan de Grolse gracht. Wie kent het niet, de Pomonatuin. De naam staat duidelijk op het mooie witte hekje. Maar wat betekent deze naam eigenlijk? Pomona was de godin van de vruchten. Van oorsprong was de tuin dan ook een vruchten- en bessenhof. De tuin bestond oorspronkelijk uit twee delen en is kort na de Franse Tijd aangelegd op een deel van de gracht die is gedempt met grond van de geslechte wallen.

Als eerste eigenaar wordt de familie Huyskes genoemd, in 1834. In 1860 was burgemeester H.J. Huiskes eigenaar. Door erfenis kwam het geheel aan de apothekersfamilie Wittermans, die in 1904 naar Den Haag trok. Rond die tijd kochten notaris Vemer en zijn vrouw Jeanne in twee delen de tuin, die een prima speelplaats vormde voor hun grote kinderschaar. De familie Vemer verkocht de tuin in 1923, toen ze uit Groenlo vertrokken. In 1951 kocht Willem Vemer het terug. In 1985 erfden de huidige eigenaren de unieke tuin van ruim 23 are.

De tuin heeft een prachtig, recent gerestaureerd, ijzeren hekwerk. Dit staat tussen twee hoge, ruw gemetselde zuilen, die leeuwtjes dragen. En dan het prachtige, knusse theehuis wat zo markant is voor deze tuin. Er zit een schouw in en provisiekastjes en aan de achterkant zit buiten een nis, waarin een oud Mariabeeldje thuishoort. Het theekoepeltje is nog gebouwd door Johannes Vemer (1853-1933), notaris aan de Beltrumsestraat te Groenlo. De put in de tuin is aangelegd in 1953 op de honderdste geboortedag van Johannes Vemer.

Het is een gemeentelijk monument en gelukkig wordt het goed onderhouden zodat de buurt van de Eibergseweg ook nog lang kan genieten van dit prachtige plekje in de buurt.

De Buurtvereniging in oprichting
Zoals gezegd werd de buurtvereniging opgericht om met elkaar een feestje te bouwen en activiteiten te ondernemen. De buurtvereniging is in najaar 1930 opgericht. Jaarlijks wordt nog steeds om die tijd een feestavond gehouden. Een clubje oprichten gaat nog wel, maar een officiële vereniging oprichten was in die tijd niet weggelegd voor iedereen. Nu waren de oprichters mensen met hoge functies in het bedrijfsleven, dus voor hen was dat geen probleem. Zij zorgden ervoor dat het reglement en de statuten bij de notaris werden vastgelegd zodat de vereniging vanaf 1931 geregistreerd is. Op 1 september 1931 is het reglement vastgelegd en op de eerste jaarvergadering op 14 september 1931 werden de reglementen goedgekeurd. Het getypte origineel bevindt zich in het archief van de vereniging.

Het bestuur
Een bestuur bestond in de begintijd uit 5 leden: een voorzitter, een secretaris, een penningmeester en nog twee leden als algemeen plaatsvervanger voor de functies. Het bestuur koos 3 leden die samen met de voorzitter het dagelijks bestuur vormden. Er moest een maal per jaar een algemene vergadering worden gehouden voor de leden. De vergaderingen werden in het begin bij café Hallers gehouden aan de Eibergseweg en toen het café werd overgenomen door Jan Steverink, bij Zwarte Jan. Daarna tot nu toe, wordt de jaarvergadering gehouden bij De Pioniers. De besluiten moesten schriftelijk vastgelegd worden en daarna ondertekend worden door het bestuur.
Helaas zijn de aantekeningen uit deze tijd verloren gegaan. Vanaf de jaren 50 is het kasboek bewaard gebleven en op de foto is te zien wat de contributie in die tijd was. Kostgangers betaalden minder contributie.

Als je in het reglement leest uit die dagen dan valt een ding op dat 1930 toch wel een heel andere tijd is dan 2005. Deze regel (artikel 39) zal in de loop van de tijd wel uit het reglement geschrapt zijn.

Uit het reglement blijkt heel duidelijk dat je, als lid van de vereniging, ook plichten had. Bij feestelijkheden of andere door de vereniging georganiseerde activiteiten moesten(!) de leden meedoen. Dat was vroeger geen probleem, want men had niet zoveel sociale verplichtingen als tegenwoordig en de mensen namen graag de gelegenheid waar om bij elkaar te komen. Tegenwoordig is het natuurlijk allemaal op basis van vrijwilligheid.
In 1975 bestond het bestuur uit het bestuur uit 9 personen, voorzitter Jan Klein Gunnewiek, secretaris Jan Scheinck, penningmeester Atti Groot Kormelink en de bestuursleden Jan Oostendorp, Hein Reukers, Bernard Bleumink, Maria Frank, Gait Wolters en Wim Spekschoor. In dat jaar werd de contributieregeling voor de jongeren vastgesteld. Deze moesten nu ook vooruit betalen net zo als de ouderen. In de volgende jaren werd ook de contributie iets verhoogd van 40 naar 50 cent per week per echtpaar en voor de gezinnen met kinderen, waarvan de eerste 4 kinderen van f. 2,60 naar f. 3,50 gulden.

In 1979 was er tijdens de jaarvergadering geopperd dat er tijdens de feestavond niet meer met bonnen gewerkt moest worden maar dat de hele avond vrij drinken moest zijn. Het bleek een beladen onderwerp te zijn waar het bestuur zich

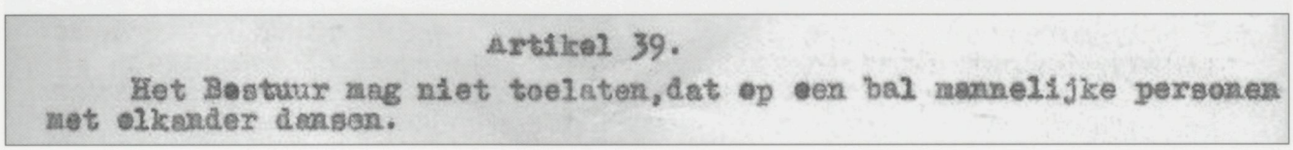
Artikel 39.
Het Bestuur mag niet toelaten,dat op een bal mannelijke personen met elkander dansen.

Artikel 39 uit het reglement.

R E G L E M E N T

van de buurtvereeniging " de Eibergscheweg" te G r o e n l o .

Opgericht 1 September 1931.

(goedgekeurd in de algemeene vergadering van 14 September 1931.)

Naam,zetel en duur

)Artikel 1.

De vereeniging draagt den naam van buurtvereeniging "de Eibergscheweg";zij is gevestigd te Groenlo.

Artikel 2.

De vereeniging is aangegaan voor onbepaalden tijd,te rekenen vanaf 1 September 1931.

Artikel 3.

(over het doel en de middelen)

Het doel der vereeniging is de bevordering vam het amusement en het gezellige onderlinge verkeer harer leden;het aankweeken van goede buurtverhoudingen,het bevorderen van h e t a l g e m e e n b e l a n g van al de buutgenooten en het in stand houden van een vereeni gingskas.

Artikel 4.

De vereeniging tracht dit doel te bereiken door:
1º.het houden van algemeene buurtvergaderingen
2º.het organiseeren en houden van buurtfeesten
3º.bij gelegenheid van de Grolsche Kermis of van andere plaatselijke feesten,als buurt,deel te nemen aan het programma der feestelijkh den
4º.op te treden voor algemeene buurtbelangen.

Leden.

Artikel 5.

Leden der vereeniging zijn zij die gezinshoofden zijn en wier w ning is gelegen aan de Eibergscheweg,Pagekuil,Oosteresch,Halvemaanweg Maarzensteeg en alle daartusschen gelegen woningen voor zoover begrensd door stadsgracht en slingebeek.

In grensgevallen beslist het bestuur

Alvorens tot lid der buurtvereeniging te kunnen worden toegelaten zal men zich aan de gangbare ballotage,van al de vereenigingsleden,moeten onderwerpen.

Het vorenstaande lid geldt niet voor hen die bij de oprichting dezer buurtvereeniging als lid toetreden.

Artikel 6.

In afwijking van het vorige artikel kan het Bestuur,in het belang der vereeniging,ook een persoon als lid der vereeniging toelaten die geen gezinshoofd is of geen bewoner is van de buurten hiervoor omschreven.

Hij is echter wel onderworpen aan de in het vorig artikel bedoel de ballotage.

Het eerste reglement van de buurtvereniging.

1955.

			Totaal	Contributie.
Febr.		Mej Oosterholt.	31.84	31.84
"	"	Mej. te Focht.	35.10	35.10
"	"	Mev. Wolbrink.	126.00	126.00
Febr	25	Mej. Oosterholt.	12.10	12.10
Apr.	22	Mej Oosterholt	30.65	30.65
"	30	Mej te Foort.	40.45	40.45
Juni	6.	Mej. te Focht.	42.10	42.10
"	"	Mej. Oosterholt.	41.50	41.50
Sept	1.	Mej. Oosterholt	33.25	33.25
"	17.	Schieten (groten)	20.05	20.05
Oct.	23.	Mej. te Focht.	64.90	64.90
"	24	Brouwerij (gift)	100.-	100.-
Nov.	19.	Mej. Oosterholt	64.-	64.-
"	19	" te Focht	17.55	17.55
"	26	Verloting Buurtfeest	90.55	90.55
"	26	Verkoopen meegebr. op " "	49.-	49.-
			807.12	807.12
		1955-56.		
Dec. 55		Saldo:	98.51	
"	17	Mej. Oosterholt (contr)	19.55	
Jan. 56	14	" " "	18.45	
Febr.	12	" Bruggeman "	20.50	
mrt.	11.	" " " "	20.60	

Kopie van het kasboek van de buurt vereniging uit 1955.

over moest buigen want de contributie zou fors verhoogd moest worden. Gelukkig is men eruit gekomen en werd 1980, het jaar van het 50-jarig bestaan, een welgeslaagd jubileumjaar met vrij drinken!

Viering 50 jarig bestaan in de wei bij Gait Wolters.

Midden jaren negentig loopt de deelname van de activiteiten iets terug en wordt er besloten om na het aftreden van Willy Reijrink en Annie Luttikholt geen nieuwe bestuursleden meer toe te voegen. De jaren erop ging het financieel ook iets minder, maar met een contributieverhoging van f. 5,- kon de feestavond toch worden voortgezet op de gebruikelijke wijze met vrij drinken en live muziek. In 1997 is er weer een bestuurlid toegevoegd en tot op de dag van vandaag zijn er 8 bestuursleden.

75 jaar gezelligheid

De activiteiten die de buurtvereniging tot aan de jaren 70 en 80 organiseerde waren het kinderfeest en het buurtfeest voor volwassenen. Daarna werden de activiteiten geleidelijk uitgebreid en aangepast aan de tijd met fietstochten, klootschieten, kaartavonden en barbecuefeest.

Het kinderfeest

Zolang de buurt bestaat, is het kinderfeest op dezelfde manier georganiseerd. Ieder kind leefde naar dit feest toe. Dit was een van de weinige feestjes die kinderen in die tijd hadden. Weken voordat het zover was, begon men met de voorbereiding. Er moesten versierde karret-

Alfons Scheinck poseert bij zijn versierde wagen.

Opstellen bij G.M.I. voor vertrek naar het feestterrein.

jes of fietsen gemaakt worden.

Er moest muziek mee in de optocht en dit zoveel mogelijk op zelf gemaakte instrumenten. Er moest ook nog een beetje geoefend worden want met de optocht moest het er goed uitzien. Dan was het bidden en kaarsjes opsteken voor mooi weer want zo'n dag mocht natuurlijk niet in het water vallen.

Jongens uit de buurt waren al weken aan het oefenen op blikken lakbussen. De knuppels kwamen van een weverij.
De kinderen waren voor dit jaarlijkse kinderfeest al weken druk en opgewonden. Op vrijdagavond zaten ze voor het raam en keken naar buiten en zongen: "Heertje, o heertje, geef ons morgen mooi weertje". Zo is het generaties lang gegaan.
Deze optocht is jaren in stand gehouden.

Veel buurtgenoten kunnen zich dit nog goed uit hun jeugd herinneren. Zo kan Alfons Scheinck zich nog herinneren dat hij als kleine jongen

In optocht naar het feestterrein. Deze foto is genomen op de Marhulzenweg ter hoogte van de loods van Frank.

BUURTVEREENIGING
„de EIBERGSCHEWEG"

EENIGING
CHEVEC"

De muziek ging voorop in de optocht over de Eibergseweg naar de weide van de Grolsch achter de brouwerij. Op de achtergrond de Vègè buurtwinkel.

meestal voorop liep als tamboer-maître met de jongens van Van de Mosselaar, André Scheinck, Leo Bleumink en Hans Oostendorp achter zich aan. De andere buurtkinderen hadden hun fietsen versierd en dat maakten de optocht kompleet.

Lange tijd heeft Jan Oostendorp met de vlag gelopen. Ook de vogel die gemaakt was voor het vogelschieten werd meegedragen.

Aangekomen in de weide werden de kinderen vermaakt door de moeders met spelletjes. Tussendoor was er tijd voor een snoepje en een glaasje ranja of Groli limonade.

Ondertussen waren de mannen begonnen met het vogelschieten.

De vrouwen gingen een stoelendans doen en in later jaren telefoonnummer kegelen.

Vogelschieten in de weide bij Gait Wolters.

Buurtfeest in de jaren 30 van de 20e eeuw in de weide achter de brouwerij. Op de achtergrond het huis dat bij de Lutjenhuismölle hoorde.

Van links naar rechts: Betsy Oosterholt, Anna Gerritsen-Hoeben, Jan Gerritsen, Mevrouw Hoeben-Oldenkotte.

Traditioneel werd de koning, de winnaar van het vogelschieten, onder begeleiding naar huis gebracht.

Meestal was het 's avonds bij de koning een groot feest en werd het bestuur uitgenodigd om nog een biertje te komen drinken.

In die periode breidde de Grolsche Bierbrouwerij zich uit en door de bebouwing van de buurt werden de weidegronden steeds minder, zodat omgekeken moest worden naar een andere locatie. In de jaren 60 kwam Gait Wolters in het bestuur en deze stelde een weide beschikbaar en zo werden de latere kinderbuurtfeesten gehouden aan de Eschweg. Tot in de jaren 70 werd er in optocht naar de weide getrokken. In die periode leverde de buurt dansmarietjes om de feestvreugde op te luisteren.

De schutterskoning wordt met de ponykar naar huis gebracht door Gait Wolters, Jan Scheinck, Anna Bleumink en Wim Spekschoor.

De kinderbuurtfeesten zijn tot op de dag van vandaag traditioneel opgezet. Eenvoudige kinderspelen waar kinderen van 2 tot 12 mee aan kunnen doen. De leeftijd in het begin was 2 tot 15 jaar. Later voelden de kinderen van 13, 14 en 15 jaar zich niet meer zo thuis bij het kinderbuurtfeest.

In de beginjaren kwamen alle ouders mee met hun kinderen naar het kinderbuurtfeest. Voor de kinderen waren de diverse spellen en voor de mannen was er vogelschieten en voor de vrouwen stoelendans. De winnaar bij de mannen werd de koning en bij de vrouwen de koningin. Het was dus eigenlijk een familiefeest. Het kon er zeer fanatiek aan toe gaan tijdens deze spellen. Het was meer een familiedag in de buitenlucht. Het bier werd vanaf het begin beschikbaar gesteld door de Grolsch. In die tijd was er bier voor de mannen en Groli limonade voor de kinderen en de vrouwen. Ook de limonade werd door de Grolsch beschikbaar gesteld omdat er toen niet alleen bier gebrouwen werd maar ook

Het wegbrengen van de koning met muziek en optocht.

Peter Oostendorp, koning vogelschieten, wordt thuisgebracht met de ponykar door onder andere Jan Klein Gunnewiek, Maria Frank en Gait Wolters.

Wim Spekschoor, Hein Reukers, Gait Wolters en Jan Scheinck.

De dansmarietjes uit de buurt: Links naast de vlag Peter Oostendorp, rechts Walter Frank. Bovenste rij van links naar rechts: Carla Reukers, Brigitte Lepping, Sandra Klein Gunnewiek, Christine Frank, Ingrid Frank, Marga Oostendorp, Ellen Everink, Wilma ten Barge, Nicole Messink en Karin Mentink. Onderste rij van links naar rechts Joyce Bloemen, Moniek Bloemen, Monique van de Donk, Paulien Oostendorp en Silke Kegelman.

De dansmarietjes in optocht naar de weide van Gait Wolters.

limonade werd gemaakt. De moeders dronken dus geen alcohol, want ze werden geacht op hun kroost te letten. Om de zoveel tijd werd door de voorzitter luid omgeroepen: "De dames kunnen een glaasje limonade komen halen".

Eind jaren 70 van de 20e eeuw ging ook dat met de tijd mee en kon er door de dames een moezeltje worden besteld, uiteraard tegen betaling.

In de jaren 80 van de 20e eeuw werd ook barbecuen populair en vond het vogelschieten niet meer op het kinderfeest plaats maar op de barbecueavond. Voor het kinderfeest werd uitgeweken naar het Scoutingterrein "De Pol". Hier werden allerlei spelletjes in de vorm van een zeskamp gedaan en bij slecht weer was er een

De dansmarietjes in de weide aan het dansen

Jan Klein Gunnewiek en Gemma Reinders-Weelink van het bestuur tijdens het 50-jarig jubileum.

binnenprogramma. Aan het eind van de middag werden er pannenkoeken gegeten die de kinderen zelf mochten bakken.

In 1990 werd het 60-jarig jubileum gevierd en gingen de kinderen zwemmen in Haaksbergen en daarna naar het Pioniersgebouw om te barbe

cuen. Ook werden daar een playbackshow gehouden en nog wat spelletjes gedaan. In 1991 gingen ze naar bij manege Nijenhuis te Hupsel paardrijden.

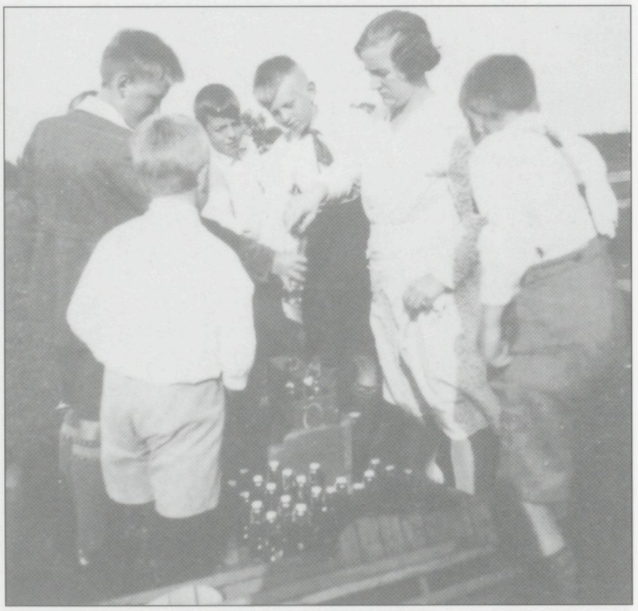

Limonade voor de kinderen tijdens het buurtfeest omstreeks 1950. Op deze foto zijn de Grolsch beugelflessen en de Groli limonadeflessen, ook met beugel, nog goed herkenbaar.

Hotel de Pelikaan, waar het buurtfeest voor de volwassenen gehouden werd.

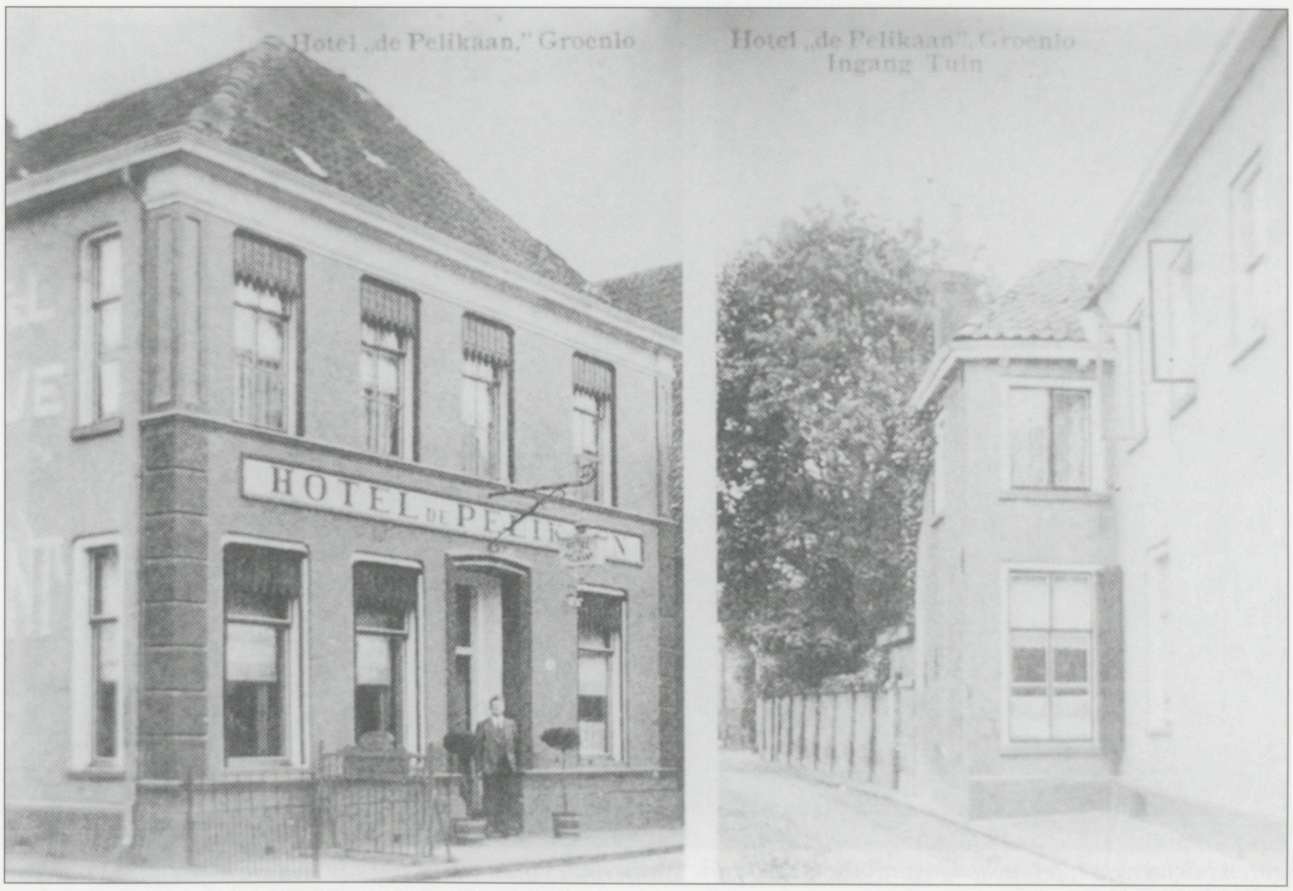

Hotel de Pelikaan rond 1920, waar het buurtfeest voor de volwassenen gehouden werd.

De jaren daarna waren er, tijdelijk, te weinig kinderen om nog een kinderfeest te organiseren. Er is nog geprobeerd om het samen met kinderen van een andere buurtvereniging opnieuw leven in te blazen maar dat is niet echt gelukt.

Sinterklaasfeest
In de beginjaren van de buurtvereniging werden er ook sinterklaasfeesten gehouden voor de jeugd in café Hallers. Er zijn helaas geen foto's van deze feesten maar de mensen die zich deze feesten kunnen herinneren, hebben er goede herinneringen aan. Het is niet bekend wanneer de buurtvereniging met de sinterklaasfeesten is begonnen en wanneer er mee gestopt is. Volgens inschatting heeft deze activiteit in de eerste 15 jaar plaats gevonden.

De feestavond voor de ouderen
Het tweede jaarlijkse feest, was het buurtfeest. Bestemd voor iedereen ouder dan 15 jaar en dat werd gehouden in Hotel De Pelikaan.

Hotel De Pelikaan stond op de plaats waar nu de SNS bank gevestigd is. In die tijd een uitermate geschikte locatie om uit te gaan. De feestavonden werden goed bezocht omdat er in die tijd niet veel vertier was en je had er het hele jaar voor gespaard via de wekelijkse contributie. De foto's uit die tijd zijn genomen in 1955 toen het 25-jarig jubileum van de buurt gevierd werd.

Tijdens de feestavonden werd de koning en de koningin van het vogelschieten en de stoelendans gehuldigd. Ook werd er een loterij gehouden, maar die was vooral bedoeld om de kas te spekken.

In 1975 werd het 45-jarig bestaan gevierd in het City Centrum met muziek van het Grols Combo. Lekker gezellig met zijn allen naar de feestavond waar heerlijk gedanst, gepraat en gedronken kon worden.

Het 60-jarig bestaan in 1990 is groots gevierd. Vanaf De Klocke, vroeger café Hallers, reed het koningspaar Tonnie en Leis Klein Gunnewiek met muziek door Groenlo richting hotel Meijer. Daar speelde 's avonds een zesmans band, Second Name. Herman Oesterholt vertelde op een ludieke manier over zijn oude buurt. Ook waren er veel oude buurtgenoten afgekomen op de uitnodiging om een reünie te houden. De

Buurtfeest bij Hotel De Pelikaan. Helaas zijn nog maar enkele namen bekend van de personen op deze foto: zittend achter de tafel, tweede van links is mevrouw Wolberink, vijfde vanaf links is mevrouw Wientjes en zittend voor de tafel is dat derde vanaf links Gait Wolters. Helemaal achteraan aan het tafeleind zit Jan Ruikers.

Van links naar rechts: Hein te Vogt, Tone Wientjes, mevrouw Te Vogt, n.b., n.b., mevrouw Wientjes, Gerda Hallers van Café Hallers, daarachter mevrouw Hallers, Hendrik Kruidenier en mevrouw Rombout.

Van links naar rechts: de heer Van der Donk, Leida van der Donk-Ruikers, mevrouw Ruikers, de heer Ruikers, mevrouw Oostendorp en Jan Oostendorp sr.

Van links naar rechts: Annie Oostendorp-Bruggeman, Miep Link-Wientjes, Kitty Ressing-Gerritsen, Broer Oostendorp, vriendin Anton Oostendorp en Anton Oostendorp.

Bovenste rij van links naar rechts: Gait Gebbink, Annie Gerritsen-Papen, Tone Weelink, Marie Scheinck, Jan Scheinck, Marie Weelink, Coba Gerritsen-Papen, Jan Gerritsen, n.b., n.b., n.b. en Lies Nales. Middelste rij van links naar rechts: Peer Heuskes, Dolf Kamphuis, Annie Oosterholt-Kamphuis, Gerard Oosterholt, Anna Gerritsen en Betsie Oosterholt. Vooraan: Bennie van de Beek.

Zaklopen tijdens het kinderfeest in 1997.

Skelterrace tijdens het kinderfeest in 1998.

Waterspel kinderfeest 2003. Bram Lurvink, een logeetje genaamd Willem bij de familie Stortelder, Jill Reukers en Madelon Balk.

Touwtrekken tijdens kinderfeest 2004. Van links naar rechts: Ramon Lurvink, Anouk Bongers, Marieke Geessinck, Jurre ten Bulte, Tygo ten Bulte en Quint Veld.

Rondrit met de ponykar van en met Tone Frank tijdens het kinderfeest in 1998.

Ook Autie, de pony van Tone Frank, wordt niet vergeten. Het water was op.

grote foto-expositie die door Ineke Roerdink was opgezet, werd door velen bewonderd. Overal stonden groepjes buurtbewoners te lachen en zich te verbazen over alles wat er was vastgelegd van het vroegere buurtgebeuren.

Elk jaar werd rond oktober de feestavond gevierd. Het "rampjaar" 1998 – uitleg volgt verderop - kreeg nog een klein staartje toen bleek dat de koning, Jan Oostendorp, wegens ziekte niet aanwezig kon zijn. In 2000 werd op bescheiden wijze het 70-jarig bestaan gevierd met een broodjesbuffet. Verder is jarenlang de opzet van de feestavond hetzelfde gebleven, een kopje koffie met wat lekkers, een goed stukje muziek, hapjes en aan een eind een heerlijke kop koffie met broodjes. De huldiging en de eerste dans door het koningspaar en een raadspel dat ieder jaar weer anders was, aantal bonen in een fles raden, aantal beugels van Grolsch flessen in een emmer raden, lengte van een verse worst raden e.d. en een verloting om de kas te spekken. En dan samen gearmd of met de fiets weer richting Eibergseweg.

Madelon Balk en Anouk Bongers genieten tijdens het kinderfeest in1998.

Kinderfeest

Eind jaren 90 van de 20e eeuw waren er weer nieuwe gezinnen in de buurt gekomen en waren er weer voldoende kinderen om opnieuw een kinderfeest te organiseren. De ongeveer 25 kinderen werden in de weide van Gait Wolters vermaakt met voor die tijd ouderwetse, maar voor de huidige generatie kinderen toch weer nieuwe spelletjes, zoals zaklopen, touwtrekken, spijkerslaan en het liefst veel waterspelletjes, als het tenminste mooi weer was.

De meest trouwe toeschouwer van het kinderfeest Gait Wolters op zijn vertrouwde plaats.

Ook de skelterrace op de voormalige spoorbaan was bij vele kinderen favoriet.

Aan het eind werd er met iedereen een stoelendans gedaan. De kinderen waren dan erg fanatiek. Het mooiste van die dag was als de volwassenen tegen elkaar gingen touwtrekken, dat was een waar spektakel. Het eten en drinken voor de kinderen waren aangepast aan de moderne tijd namelijk frisdrank, chips en ijs.

De ponykar met Anton Frank op de bok heeft ook vele jaren ritjes gemaakt en hij wist de route altijd zo te rijden dat de kinderen op de kar langs hun eigen huis kwamen. Bij Anton op de bok met Auti, de pony van Anton Frank, voor de kar daar genoten zowel de kleinsten als de wat oudere kinderen zichtbaar van. Ook Auti werd niet vergeten.

De deelnemers van het kinderfeest in 1998. Bovenste rij van links naar rechts: Maureen Hallers, Kim Scheinck, Ralf Langkamp, Rick Hallers, Jeroen Balk, Bram Lurvink en Marieke Smeenk. Middelste rij van links naar rechts: Sanne Scheinck, Diederik Eggenkamp, Nick Klein Gunnewiek, Jaap Klein Gunnewiek, Ramon Lurvink, Maikel Zevenhoven en Nick Reukers. Onderste rij van links naar rechts: Dirk Naaijkens, Sander Naaijkens, Rozanne Eggenkamp, Jony van de Mosselaar, Yanique Veld, Iris Harbers, Stefan Zevenhoven, Anouk Bongers, Madelon Balk en Jill Reukers.

Het bestuur wilde het kinderfeest graag zo veel mogelijk als vroeger organiseren en wat opviel was dat de kinderen van deze tijd toch zo enorm van deze middag genieten.

Het meeste genoot Gait Wolters, die dan de hele middag op de houten bank bij zijn woning zat en daar steeds meer gezelschap kreeg van ouders, kinderen en passanten.

Aan het eind van de middag werden de kinderen getrakteerd op patat en broodjes worst of hamburger. Deze had Bennie Krabbenborg al in de diepvries gestopt als hij het vlees voor de barbecue klaarmaakte. Heerlijk vonden de kinderen dit, een beetje ketchup of fritessaus erbij en lekker los op de vuist eten. Daarna volgde de prijsuitreiking en was de spanning te snijden, want welke kindergroep had deze plezierige middag gewonnen. Uiteindelijk ging elk kind met een prijsje, een snoepzakje en een eenvoudig cadeautje tevreden naar huis. De cadeautjes die ze dan kregen kwamen nog wel eens bij buurtgenoten van de zolder of van de rommelmarkt en werden netjes gepoetst en ingepakt en zagen er dan als nieuw uit.

Daarna werden de wei en de spullen weer opgeruimd tot het volgende jaar en schoof men nog even bij Gait Wolters aan om er nog eentje te drinken op de geslaagde middag.

Klootschieten

Vanaf 1990 werd er bij café Grolzicht een klootschietavond georganiseerd. Deze werden altijd druk bezocht. De grootste onzekerheid was altijd: wat voor weer wordt het. Vaak viel het reuze mee een enkele keer werd de avond een week verzet.

Puzzeltocht met Karaoke

Na een aantal jaren een sterrit te hebben georganiseerd, werd er in 1994 een puzzeltocht gehouden. Hiervoor was veel animo. Het eindpunt was bij Bar De Blitz met na afloop een nieuwe activiteit, Karaoke, waar driftig gebruik van werd gemaakt en men zich buikpijn lachte bij het horen van de zangkunst van de buurtgenoten.

Viswedstrijd aan de Maliebaan met Maria Frank en Annie Oostendorp.

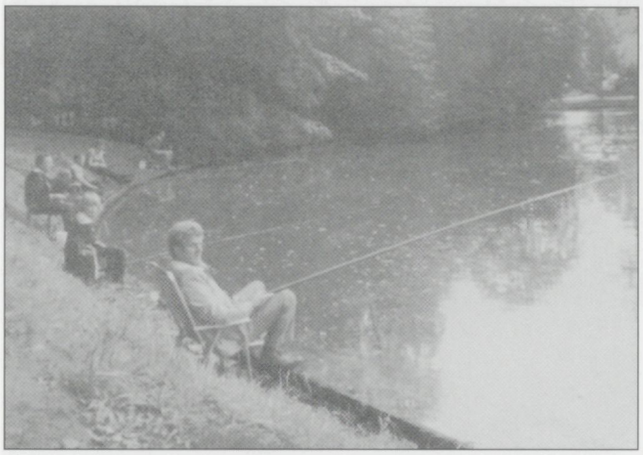

Het ging er relaxed aan toe, ook met Tone Frank.

De kaartavonden
De jaarlijkse kaartavonden werden gehouden bij De Pioniers en georganiseerd door Willy Everink en Anton Frank. Op deze altijd goed bezocht avonden kon men kiezen uit kruisjassen, twintigen, een en dertigen en boerenbridge. Na 1998 werd de animo minder en is men er mee gestopt. Wel wordt er nog steeds na afloop van de jaarvergadering door de buurtgenoten een paar rondjes gekaart.

Excursie naar de Grolsch
In 2000 had het bestuur een excursie geregeld om de Grolsch in Enschede te bezoeken. De bevestiging was binnen en wij als buurtgenoten onder de rook van de Grolsch in Groenlo waren dan ook van harte welkom. Helaas voltrok zich op zaterdag 13 mei 2000 een zeer grote vuurwerkramp in Enschede waarbij ook de Grolsch erg veel schade had opgelopen waardoor de excursie niet door kon gaan. En daarna deden er zich andere ontwikkelingen voor bij de Grolsch.

Viswedstrijden
In 1981 is er door de buurtvereniging zelf een viswedstrijd georganisserd en dit vond plaats aan de gracht langs de Marhulzenweg.
Het enige dat hiervan nog bekend is, zijn de foto's.

Het voetbalteam van de buurt. Staand van links naar rechts: Gerrit Eekelder, Theo ten Barge, Herman Withag, Willy Everink, Tonny Klein Gunnewiek en aanvoerder Herman Oosterholt. Knielend van links naar rechts: Theo Mentink, Gerard Oosterholt, Gerard Dekkers, Jan Klein Gunnewiek, Jan Wolberink, Anton Frank en Frans ten Have.

Nog een voetbalteam uit de buurt. Staand van links naar rechts: Willy Dekkers, Jannie Roerdink, Freddy Wolberink, Henkie Hallers, Henkie Dekkers en aanvoerder Herman Oosterholt. Knielend van links naar rechts: George Wolberink, Johan Giesbers, Fons Monasso, Willy Wolberink, Bennie Wolberink en Herman Oosterholt jr.

Voetbalteam. Staand van links naar rechts: Aanvoerder Herman Oosterholt, Wim Reukers, Willy Dekkers, Frans (alias Datse) Roerdink, Henkie Hallers, Gerard Dekkers. Knielend van links naar rechts: Henk Wolters, Jan Klein Gunnewiek, Herman Oosterholt jr, Willy Wolberink en Johan Giesbers.

Voetbal en volleybal

Voetballen dat konden de jongens uit de buurt ook. Gehuwden tegen de ongehuwden of met het team De Eibergseweg deelnemen aan de in Groenlo georganiseerde voetbaltoernooien.

In 1971 werd ons team uitgenodigd door de nieuwe buurtvereniging "De Vrolijke Vijf". Wij wonnen met 2-0. Ook de jeugd tot 14 jaar speelden zo hun wedstrijden. In 1973 werd er door technisch beter spel, gewonnen van de Grolpupillen met 1-0. Later waren er zoveel jongens in de buurt, dat er met onderlinge teams werd gevoetbald waarvoor De Pioniers een beker beschikbaar stelden.
Ook kent de buurt al jaren een volleybalvereniging, De Oosteresch, echter niet onder de vlag van de buurtvereniging.

Grolle 700 jaar stadsrechten
In 1977 werd door de buurtvereniging meegedaan aan de feestweek voor Grolle 700 jaar stadsrechten. Er werd besloten mee te doen in de optocht met een boerenbruiloft.

Het kostte heel wat moeite om alles voor elkaar te krijgen. De ouderwetse boerenkleding moest overal vandaag komen: uit Meddo, Ruurlo, Rekken enz..
Het was een geweldige middag en 's avonds is de bruiloft tot in de late uurtjes voortgezet in het Pioniersgebouw. Heel gezellig dus!

Willy Everink en Wim Spekschoor.

Boerenbruiloft was het thema van de buurt met als koningspaar Henk en Yvonne Wolters.

De naobers op de kaore. Naast de koetsier Tone Frank en Leo Nijkamp.

Barbecue met vogelschieten
In de jaren 80 van de 20e eeuw werd het barbecuen populair. Het kinderaantal liep terug en de ouders wilden ook wel eens een feest waarbij ze niet op de kinderen hoefden te letten en een glaasje konden drinken. De eerste buurtbarbecue werd gehouden in 1987 en was gelijk een groot succes. De Pomonatuin was hiervoor ook een prima plek. Ook in 1988 werd er gebarbecued in de tuin van de familie Vemer.

In 1989 werd de barbecue bij garage Wellink georganiseerd. In dit jaar voor de eerste keer met vogelschieten voor heren én dames. Daarin was de buurt dus al erg vooruitstrevend. Schutterskoning in 1989 werd Bennie Krabbenborg, die zijn vrouw Annie als koningin koos.

In het jubileumjaar 1990 werd er in de wei bij Gait Wolters een grote tent neergezet. De deelname aan de barbecue was gratis vanwege het 60-jarig bestaan. Er is heel wat werk verzet om alles in de wei te krijgen vandaar dat het ook eenmalig was, want in de volgende jaren konden we terecht in de hal van Welgro. Daar

De eerste barbecue in de Pomonatuin. Van links naar rechts: Guus te Molder, Gait Wolters, Annie Luttikholt-Oosterholt en Ger Langkamp.

waren we niet afhankelijk van het weer en een tent huren was vrij prijzig. In 1992 werd Agnes Kolkman de eerste schutterskoningin en zij koos haar man Aloys tot koning. Een jaar later was het Aloys die de romp naar beneden haalde en zijn Agnes natuurlijk als koningin koos!

In 1997 werd er toch weer gekozen voor een barbecuefeest in de wei van Gait Wolters want dit plekje had toch wel iets, ondanks de vele werkzaamheden. Maar vele handen maken licht werk.
De volgende dag, zondag, moest de toiletwagen worden teruggebracht. Deze werd vervoerd over de Twenteroute maar helaas niet op een legale wijze en prompt werd het transport aangehouden door de politie en werd er bekeurd. Onder grote hilariteit werd de toiletwagen onder politie begeleiding teruggebracht naar de bouw waar hij opgehaald was. Omdat we een vereni-

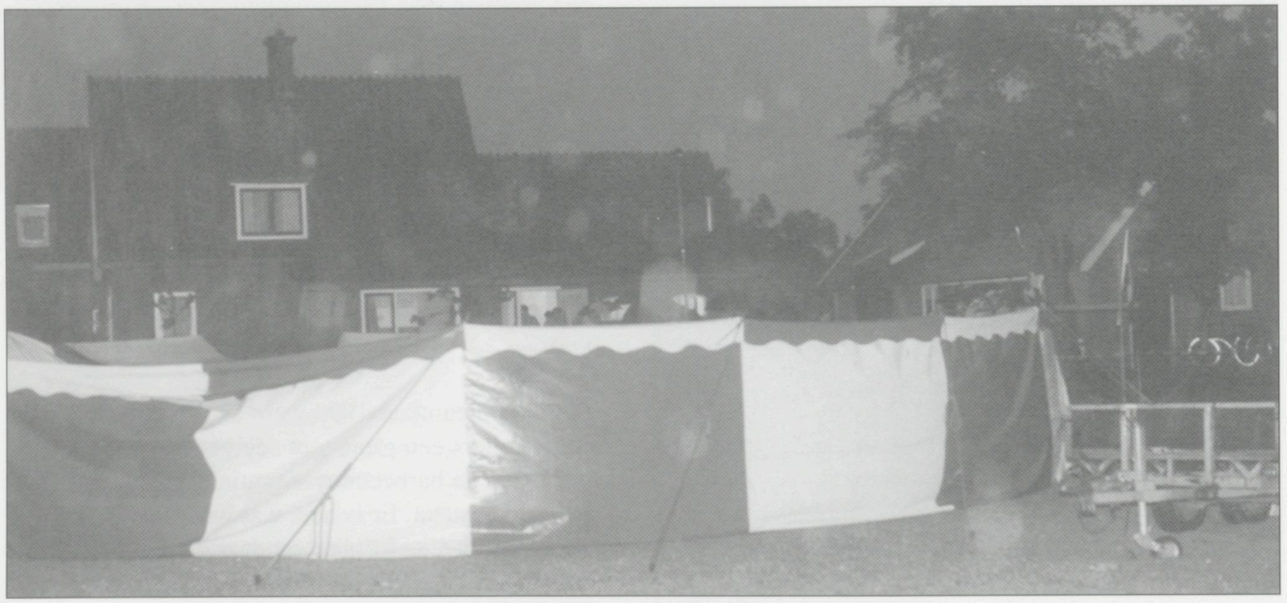

De tent na de windhoos in 1998. Het dak is volledig doorgescheurd.

Noodweer verstoort wreed het buurtfeest Eibergseweg

Het noodweer heeft zaterdagavond het jaarfeest van de buurtvereniging Eibergseweg wreed verstoord. Rond negen uur haalden windvlagen zo hard uit, dat de feesttent, waarin zich op dat moment de feestgangers van de Eibergseweg en de Oosteresch bevonden, in elkaar zakte. Eerst werd gezamenlijk nog getracht de tent overeind te houden, maar er werd toch verstandiger geoordeeld om de feesttent te verlaten. Een grote scheur in het bovenzeil leidde er toe, dat de hele feesttent in elkaar klapte.
Zo moest rond negen uur het feest worden afgebroken. Dankzij de bereidwilligheid van Willy en Katja te Molder konden zondagmiddag de feestelijkheden in de accommodatie van de Pioniers worden voortgezet. Daar kon het vlees, dat zaterdag al ingeslagen was, gegrild worden. Het werd toch nog een bar gezellige middag. Het vogelschieten ging niet door maar .. er kwam wel een schutterskoning.
Een van de bestuursleden was op het lumineuze idee gekomen om onder de titel 'Rampenfonds' een geldinzameling onder de feestvierders te houden. Vooraf moest de opbrengst geschat worden. Wie het er dichtst bij was, zou voor één jaar schutterskoning zijn zonder een schot gelost te hebben.
Jan Oostendorp van de Marhulzenweg werd de gelukkige.

Krantenartikel in de Groenlose Gids van 11 juni 1998 omtrent de windhoos die tijdens ons buurfeest op zaterdag 6 juni 1998 toesloeg.

ging waren, heeft een goedwillende en begripvolle politie ervoor gezorgd dat het boetebedrag binnen de perken is gebleven. De mannen die dat destijds is overkomen, kunnen er nu nog steeds hartelijk om lachen.

De barbecueavond op 6 juni 1998 staat de hele buurt in het geheugen gegrift. In de weide van Gait Wolters stond een mooie, strak opgebouwde tent. Het feest kon beginnen. Het was de hele dag al broeierig warm en er werd op radio en tv gewaarschuwd voor zware storm en regen. Voor het bestuur was het heel moeilijk een beslissing te nemen, wel of niet door laten gaan. De weerradar gaf voor ons gebied niets bijzonders aan, daarom werd besloten het feest gewoon door te laten gaan. En dat was een grote vergissing! De eerste borrel was nog niet door de keel toen er vanuit de pikzwarte lucht een onheilspellende storm over de tent joeg, die daar een grote scheur in trok waardoor de feestvreugde meteen weg was. Dat was een hard gelag voor iedereen en zeker ook voor het bestuur. Er waren veel helden, zogenaamde helden en velen die het beter wisten of beter hadden kunnen weten. Toen de storm was gaan liggen, kon de balans worden opgemaakt.

Door de hulp van velen was de tent binnen de kortste keren leeggeruimd Het vlees stond gelukkig nog in de koelkast in de schuur . Om 22.00 uur was de wei weer leeg. Het enige wat een laatkomer in de wei vond was de pindasaus, die als een grote "koeienflats" was achtergebleven. Een stille getuige van een onvergetelijke avond in negatieve zin.

Wat moesten we nu doen. In allerijl werd naar een oplossing gezocht en die werd gevonden. Iedereen was de volgende dag van harte welkom bij de Pioniers. Wat waren wij de familie Te Molder dankbaar! Net terug van vakantie waren zij toch bereid ons – in grote getale - te ontvangen! Helaas kon het vogelschieten daar niet plaatsvinden daarom werd er door het bestuur een spel bedacht. Er werd een bijdrage gevraagd voor de onverwachte kosten en wie het juiste bedrag in de doos zou raden mocht zich koning of koningin noemen. Zo mocht Jan Oostendorp zonder een schot te hebben gelost, zich schutterskoning 1998 noemen.

De schrik zat er echter goed in en ook vanwege het vele werk voor de organisatie werd besloten geen tent meer te huren, maar in 1999 uit te wijken naar de familie Geerdinck aan de Vredenseweg. Daar konden we heerlijk binnen zitten, het vogelschieten en de barbecue stonden buiten, lekker dicht bij elkaar. Het was een

gezellige boel als iedereen bij en onder de stang stond te praten, te drinken en te eten. In dat jaar werd Mathilde Frank koningin. Een aantal jaren zijn we daar gebleven en in 2004 zijn we naar Rotink gegaan, iets verder op aan de Boerijendijk. Ook daar was het erg gezellig zowel binnen als buiten.

Carnaval 1993

In 1993 werden de jongens van Rooks, respectievelijk Tom en Marcel, gekozen tot het nieuwe prinsenpaar van Groenlo. Prins Tom en adjudant Marcel, geboren en getogen in de Mozartstraat. Een aantal buurtgenoten staken de koppen bij elkaar en zo werd besloten om de straat te versieren en mee te lopen in de carnavalsoptocht.

Op zondag 21 februari 1993 werd met een loopgroep van 50 personen in de carnavalsoptocht meegelopen als muzikale clowns. Iedereen had zoveel mogelijk muziekinstrumenten geregeld zodat de toeschouwers en het prinsenpaar op het bordes van het gemeentehuis zeer goed konden horen dat de muziekbuurt eraan kwam. Ook werd door de buurtgenoten het hele huis van de familie Rooks versierd.

De flyer die uitgedeeld werd door prins Tom en adjudant Marcel.

Het ouderhuis van Tom en Marcel Rooks is volop versierd.

Het keuren van de versierde straat, uiteraard met muziek en drank.

Het was er een gezellige boel. Eerst was het een beetje mistig maar later toen het zonnetje erdoor kwam, werden alle vlaggetjes, zelf gemaakt van stukken stof, en de vele ballonnen goed zichtbaar.

Bloemencorso en bloemenpanelen

Vóór 1987 is er door de buurtvereniging nooit meegedaan aan het bloemencorso. Wel werden er door ouders samen met hun kinderen kleine wagentjes gebouwd en de kinderen deden dan mee met het bloemencorso.

In 1987 deed de buurtvereniging voor het eerst mee aan het bloemencorso. De initiatiefnemers waren Willy Reijrink en Willie Everink. Omdat Willy Reijrink voorzitter was van de buurtvereniging en om de financiën gescheiden te houden werd meegedaan onder de naam Den Oosteresch. De wagens werden in het jaar 1987 en 1988 bij Frans Lageschaar gebouwd en vervolgens bij Geri ten Bulte aan de Morgenzonstraat. Het plakken gebeurde altijd bij de Grolsch.

Even pauzeren tijdens het bloemenplakken bij de Grolsch 1999.

Vanaf 1996 tot nu toe zijn de ontwerpen in handen van Natasja Scharenborg! Een knap stukje werk! In het jaar 2003 werd begonnen met panelen/vrije opdracht en werd er weer geplakt bij Geri ten Bulte. In de volgende jaren gingen we naar de Rouwmaat Groep op Den Sliem.

ONZE EERST
1
ONZE EERSTE

OOSTERESCH

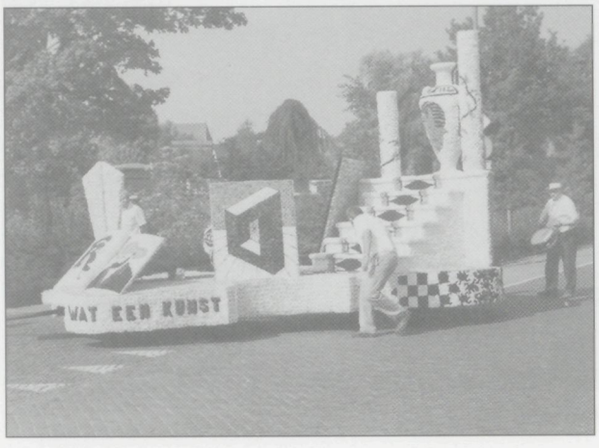
WAT EEN KUNST

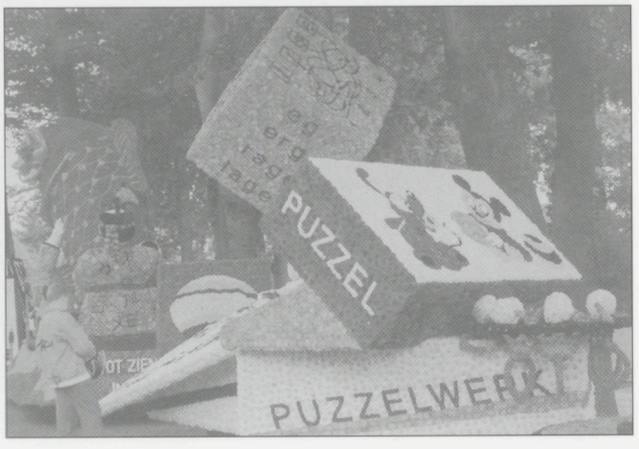
PUZZEL
PUZZELWERK

Titels en uitslagen van corsowagens, vanaf 2003 bloemenpanelen, door de jaren heen:

1987 Genaamd:
"D'n eersten" 3de prijs

1988 A-wagen genaamd:
"In de ban van de ring" 3de prijs

1988 B-wagen genaamd:
"In de Hobbit" 2de prijs
Het ontwerp was in handen van "Tolkien"

1989 A-wagen genaamd:
"Wat een kunst" 1ste prijs

1989 B-wagen genaamd:
"Kinderzegel" 3de prijs

1990 A-wagen genaamd:
"(On)mogelijkheden in bloemen" 6de prijs

1990 B-wagen genaamd:
"Groenlo, je kunt er niet meer omheen" 3de prijs

1991 A-wagen genaamd:
"Dali Dali" 5de prijs

1991 B-wagen genaamd:
"Uit het boek gekropen" 3de prijs

1992 A-wagen genaamd:
"Duimeliesje" 6de prijs

1992 B-wagen genaamd:
"Kijken voor een kwartje" 4de prijs

1993 A-wagen genaamd:
"Winnie de Poeh" 7de prijs

1993 B-wagen 5de prijs

1994 A-wagen genaamd:
"Puzzelwerk" 7de prijs

1994 B-wagen genaamd:
"150 jaar" ? prijs

1995 A-wagen genaamd:
"Spreekwoorden" 2de prijs

1995 B-wagen genaamd:
"Kleine potjes hebben....." 4de prijs

1996 A-wagen genaamd:
"Schrijven en tekenen door de eeuwen heen"
5de prijs

1996 B-wagen genaamd:
"Circus" 6de prijs

1997 A-wagen genaamd:
"Bezint eer ge u bedrinkt" 5de prijs
1997 B-wagen genaamd:
"Sesamstraat" 7de prijs

1998 A-wagen genaamd:
"Poezie-album" ? prijs

1998 B-wagen genaamd:
"Spookrijder" ? prijs

1999 A-wagen genaamd:
"Ooievaar millenniumbestendig???" 2e prijs

1999 B-wagen genaamd:
"Niels Holgerson" ? prijs

2000 A-wagen genaamd:
"Kinderen tekenen de toekomst" 4de prijs

2001 A-wagen genaamd:
"Culturele belevingen in Grolle" 8ste prijs

2001 C-wagen ? prijs

2002 A-wagen genaamd:
"Van lego kun je alles maken" ? prijs

Vanaf het jaar 2003 deed de buurt mee met de bloempanelen.

2003 Paneel genaamd:
"Wat een kunst" 1ste prijs
2004 A-klasse paneel genaamd:
"Het (nieuwe) sprookje van Groenlo" 3de prijs

2005 A-klasse paneel genaamd:
"75 jaar buurtvereniging De Eibergseweg"
1ste prijs en publieksprijs

Het feestjaar 2005

Het vieren van het jubileumjaar in 2005 stond al jaren op de agenda van het bestuur. Ook was er al een aantal jaren geld voor opzij gezet. Dat feestjaar moest iets bijzonders worden, want welke buurtvereniging kan bogen op een dergelijke, respectabele leeftijd! Daar zijn we trots op. Het bestuur was er zich wel van bewust dat het geen goed idee zou zijn om als bestuur het feestjaar alleen te organiseren. Daarom moest er een feestcommissie komen met een vertegenwoordiging van alle leden uit de buurt. De leden die werden benaderd waren allemaal enthousiast. Bij de eerste bijeenkomst werd er flink gebrainstormd. Het bestuur schrok wel een beetje van zoveel enthousiasme, maar het feestcomité zorgde ook voor een frisse wind.

Er werd een feestprogramma samengesteld en groepen gevormd die de activiteiten zouden organiseren. Dat bleek achteraf een gouden greep te zijn, want het succes was groot. Niet

alleen dat de activiteiten bij de leden geweldig in de smaak vielen, maar hierdoor werd de buurtvereniging ook nog eens op de Grolse kaart gezet: 3 prijzen met het carnaval: de straatprijs, een prijs met de optocht én een aanmoedigingsprijs van de carnavalsvereniging en met de Kermis de eerste prijs van de vakjury én de publieksprijs.

In de volgende paragrafen doen we verslag van de activiteiten in het jubileumjaar tot aan de afsluiting van het jubileumjaar met de feestavond op 22 oktober 2005. Dit als een mooie herinnering voor de buurt en tevens om de lezer te laten zien wat je met saamhorigheid allemaal kunt bereiken.

De historische stadswandeling.
De eerste activiteit van het jubileumjaar was een historische stadswandeling door ons mooie Grolle. De voorbereidingen waren al maanden bezig, want zo'n eerste activiteit moet natuurlijk staan als een huis. Mensen moeten enthousiast gemaakt worden voor zo'n speciaal jaar en dan moet je goed uitpakken.

Er werd een mooie uitnodiging gemaakt, geheel in stijl, met foto's van het oude Grolle.

De organisatie was in historische kleding gestoken en de Compagnie Grol verleende zijn medewerking aan deze activiteit door de historie te laten herleven. De tocht begon bij Willem en Katja te Molder in het Pioniersgebouw. De deelname was overweldigend!

Zowel jong als oud, trokken op zondagmiddag 9 januari 2005 door de Grolse Veste met als opdracht, nieuwe en oude foto's van Groenlo te zoeken en te herkennen. De groepen hadden welluidende namen van markante buurtgenoten zoals Antje Roerdink, Kobus de Groen, Gleunigen Oosterholt, Bernard Schepers, Katja te Molder en Gait van Grolle. Van deze laatst genoemde oud-buurtgenoot werd een gedicht voorgedragen bij de Wilhelminabank.

Daar stond ook een lekkere borrel, warme chocolademelk en nieuwjaarrolletjes met slagroom en snoep voor de kinderen klaar. Erg koud was het niet, maar het was toch wel gezellig om je even te kunnen warmen aan de vuurkorf. En bij het aanhoren van dit gedicht krijgt een geboren Grollenaar het toch weer even koud.....

Dat olde Grols kanon

Too'k jaoren hér nog was een kind
Dat zal miej immer heugen
As vader zondags wandelen ging
Hoo'k meij daorop verheugen
Mien kleine knoest in vaders voest
Van 't wark zo hard en krom
Maor veilig as ik peerd wol rien
Op 't olde Grols kanon.

Dat old kanon op Grolle's mooie wallen
Is een dagbook van ons allen
Dat old kanon dat al zo jaoren steet
Dat was getuuge van al ons leef en leed.

Too'k later noar de schole ging
Dan kon'k gin vin verreuren
As meester 't aover vrogger had
Wat to in Grol gebeuren
To 't old kanon nog daveren kon
En spoj zien kroet en lood
Dat Grolle dan zo vaste ston
Dat deed mi'j toch zo good.

Too'k later op 't jaorlijks feest
Van onze olde buurte
Een meaken zag en heel bedeesd
Eur vroog in 't laatste uurken
Ik dörven neet, zee was te bleu
Wi'j waren nog zo jong
Zo zaten wi'j daor toch zo sneu
Op 't olde Grols kanon.

Ak later vief en zestig bun
En heb mien klein pensioentjen
Dat zit ik elken zommerdag
Daor in dat klein plantsoentjen
Dan trekt d'r an mien geest veurbi'j
Dat ik hier met vader ston
En mien eerste kleine vrijeri'j
Bi'j 't olde Grols kanon!

Bij de stadsboerderij was erwtensoep met roggebrood met spek.

Ook hier was de Compagnie Grolle actief met diverse oude ambachten en in hun historische kledij. Buurtgenoot Fons Monasso gaf een rondleiding door het stadsmuseum en vertelde historische verhalen en anekdotes.
De tocht ging nog een stukje verder door de binnenstad en eindigde in de Stationslaan bij het Bruine Café, niet echt in de buurt, maar toch

een nostalgische plek. Daar werd nog lang nagepraat over de prachtige opening van het jubileumjaar.

De organisatie van de historische wandeltocht. Van links naar rechts: Gerie ten Bulte, Willy Klein Gunnewiek, Marieke Wolterink-Op den Akker en Maria Monasso-Roes.

De Compagnie Grolle verwelkomde de deelnemers aan de historische wandeltocht bij de Wilhelminabank.

Even een hapje in de stadsboerderij aan de Notenboomstraat. Mathilde Frank en Mieke Rooks.

De deelnemers aan de historische wandeltocht.

Carnaval in het jubileumjaar 2005
Na een lange voorbereiding was het dan zover. Wij deden dit jaar mee aan de carnavalsoptocht. Het thema moest feest zijn, daarom werd gekozen voor een kleurrijke loopgroep met eventueel een wagentje. Het thema luidde: Buurtvereniging Eibergseweg 75 jaar, wat een spektakel! Er werden ontwerpen gemaakt, stof gekocht, geknipt en genaaid. Het was een drukte van belang in de buurt, want maar liefst 65 mensen wilden meelopen in de optocht. Door de mannen werd een wagen gemaakt en de vrouwen zorgen voor de vrolijke clownspakken. Ook werden de straten versierd zodat de hele buurt er feestelijk uitzag. De carnavalsgroep De Dwergen van de familie Oostendorp voegde zich dit jaar bij onze carnavalsgroep waardoor we een hele grote loopgroep kregen

Buurtvereniging Eibergseweg 75 jaar, wat een spektakel!

En het werd een spektakel! De Marhulzenweg werd vanaf de Eibergseweg tot aan de Parallelweg volledig versierd. Er werden steigerpalen in de grond geslagen, vlaggetjes opgehangen, ballonnen geblazen bij Reukers in de schuur, linten gemaakt voor aan de steigerpalen en er werden borden geschilderd die door Peter Gunnewijk waren ingetekend, zodat ieder huis voorzien was van een mooie clownskop of iets anders feestelijks. De leden mochten zelf een passende kop uitzoeken. Er is heel wat werk verricht door alle buurtgenoten. En de gezelligheid staat ook hierbij voorop. De borrel mocht na afloop niet ontbreken en er werden heel wat zakken chips en nootjes meegenomen van huis!

De versierde Marhulzenweg carnaval 2005.

Prins Maarten en Adjudant Peter kwamen op bezoek en niet te vergeten TV Gelderland.

Aan het begin van de Marhulzenweg werd een poort geplaatst met mooie poppen en doeken. Wat een werk! Maar het werd beloond met de straatprijs!

De straatprijs in het jubileumjaar 2005, aangeboden door de Carnavalsvereniging de Knunnekes. Het bord heeft er maar één dag gestaan en is op de een of andere duistere manier verdwenen.

Dat was een hele eer en een geweldige beloning. Op maandagmorgen werd het bord van de straatprijs op ludieke wijze geplaatst maar helaas hebben we er niet lang van kunnen genieten! Wel van de eer, want die blijft van ons, maar het bord is al sinds Rosenmontag "verschwunden"! Dit zal nog wel een keer een vervolg krijgen, nemen we aan, want het bord hoort gewoon aan de Marhulzenweg te staan!
Ook de carnavalsoptocht was een groot succes. Jong en oud liep mee in de mooie pakken.
Vooraf verzamelen, boerenkool met worst eten, schminken en op naar de nieuwe startlocatie van dit jaar, de Winterswijkseweg.

Helaas konden we de start net niet meer in de buurt houden, maar je kunt niet alles hebben! Er kon terug gekeken worden op een mooie carnaval met veel gezellige uurtjes in de buurt en misschien krijgt dit ook nog wel een vervolg.

De deelnemers aan de Carnavalsoptocht in 2005.

Het straatfeest

Het is alweer mei, tijd voor de volgende activiteit. Normaal is er in juni of juli een barbecue feest met vogelschieten alleen voor de volwassenen. Dit jaar wilden we toch wel graag een straatfeest voor jong en oud en in de buurt. Wat zou het mooi zijn om de oude tijden te doen herleven en een feest te kunnen geven in de wei van Gait Wolters, waar het ooit begonnen is. Aan het werk dus!

Er komt veel bij kijken. De locatie is snel geregeld met de familie Wolters, fantastisch! Maar nu, wat doen we als het regent deze dag in mei?? Zoals bij iedere vereniging is het budget altijd te klein. Een tent huren kost veel geld en wat denk je van alle stoelen en tafels, serviesgoed enz. voor zoveel mensen. Dus dan maar aankloppen bij een oud-buurtlid en eigenaar van Kaak Verhuur, Peter Scheinck. Geen probleem, je geeft maar een lijst door wat je nodig hebt en wij zorgen dat het er komt te staan, was zijn reactie! Geweldig, nu kan het doorgaan in de wei. Zoals we vanouds gewend waren sponsorde de Grolsche bierbrouwerij ons ook dit jaar weer.

Het opbouwen van de tent voor de familiedag.

Even rusten. Clemens Reukers, Willie Klein Gunnewiek en Jan Hallers.

Op zaterdag werd alles opgebouwd, de tent, de tap, de wei van Gait Wolters werd omgebouwd tot feestterrein van de buurtvereniging.

Op zondag 22 mei was het dan zover. En het zat allemaal mee, het was prachtig, zonnig weer. Na de koffie en thee, eerst op de fiets voor een rondje Zwolle, meeuwenkolonie en Holterhoek.

Opstellen voor de fietstocht.

Onderweg een lekker broodje en leuke opdrachten. Op het feestterrein werd nog fanatiek gestreden om zoveel mogelijk punten te scoren met spelletjes als fustschuiven en een memoriespel.

Hier waren met name de kinderen heel goed in! Verder was er een springkussen voor de kinderen en ze konden zich laten schminken. Later werd er een poppenkast voorstelling gegeven door de familie Naaijkens onder de carport van de familie Lurvink, heel spannend!

Er werd gedronken en gegeten en in plaats van het gebruikelijke vogelschieten werd het dit jaar vogelgooien. Het leek wel of de kermis dit jaar erg vroeg was, Antoon Frank presenteerde op zijn ludieke wijze het vogelgooien en de knuppels vlogen in het rond en niet alleen richting vogel!

Willy Klein Gunnewiek wacht alle fietsers op bij de meeuwenkolonie te Zwillbrock (Duitsland) voor een broodje en een drankje.

Marianne Frank, Jan Schuurman en Mieke Rooks rusten even uit onderweg.

Memoryspel voor diegenen die nog niet weg waren met de fiets, dit ter overbrugging.

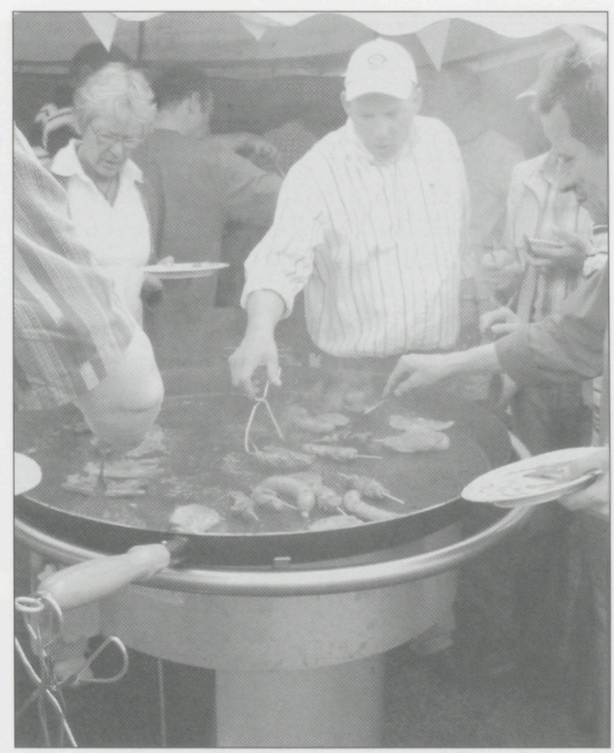

Een grote koekenpan voor het bakken en braden van het vlees.

Er was een springkussen voor de kinderen.

Het leuke was ook dat dit jaar de jongeren vanaf 16 jaar deel konden nemen aan het vogelgooien. En jawel, de Koning in het jubileumjaar is geworden, Bram Lurvink.

Hij koos als koningin Marieke Smeenk. Daar werd nog maar weer een borrel op gedronken om weer een fantastische dag af te sluiten!

Bram Lurvink werd koning in het jubileumjaar 2005.

Vier wijze heren die wel even zullen vertellen hoe je een vogel eraf moet gooien tijdens het vogelgooien. Van links naar rechts aan tafel: Tone Frank, Robert Wolterink, Clemens Reukers en Marcel Rooks.

De kermis

De buurtvereniging heeft vele jaren meegedaan met corsowagens bouwen als wagenbouwgroep De Oosteresch. In het jubileumjaar wilde de buurt een paneel maken met als onderwerp het 75 jarig bestaan. Besloten werd om mee te doen in de vrije klasse en ongeveer 37.000 bloemen te plakken. Ook werd besloten om de groep van de familie Oostendorp en vrienden te vragen om met de buurt mee te doen om meer draagkracht te hebben en als één grote groep te kunnen deelnemen. Het idee en de uitwerking van het paneel was van Natasja Scharenborg en Hans Oostendorp. De voorstelling werd als volgt omschreven:

"……..we maken een kringetje van feestneuzen en van huizen……"
omdat we trots zijn op de saamhorigheid in de buurt, vieren we dit jaar ons 75-jarig bestaan van de buurtvereniging Eibergseweg. Lang zal onze buurtvereniging leven HOERA!!!!!"
Zie afbeelding hiernaast.

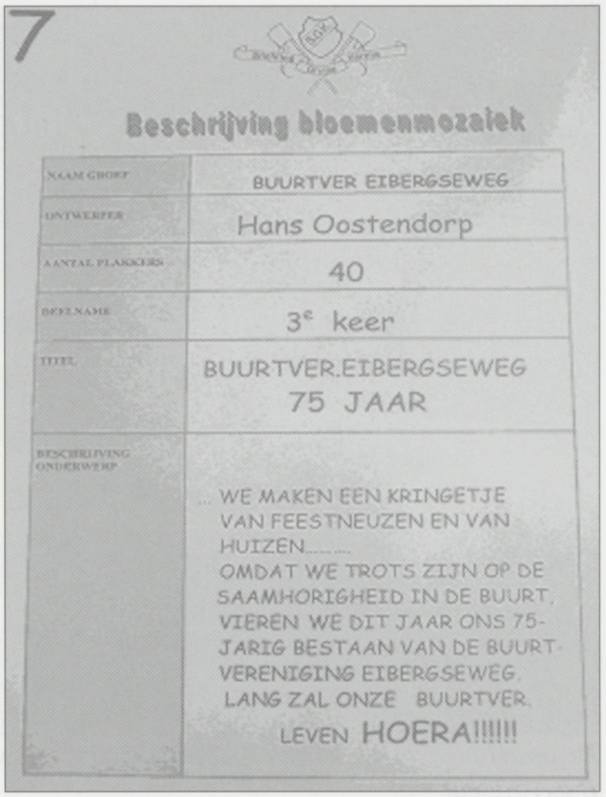

Maar natuurlijk moest er eerst gebouwd worden. Op diverse locaties is er gelast, gezaagd en in elkaar gezet. Doordat er losse onderdelen werden gemaakt kon dit mooi verdeeld worden. Het was weer een hele voorbereiding, maar het resultaat mocht er zijn. Daarna volgde het bloemenplakken.

Door jong en oud werd er 'kontjes geknepen' en gelijmd maar ook geplakt. De buurt werd

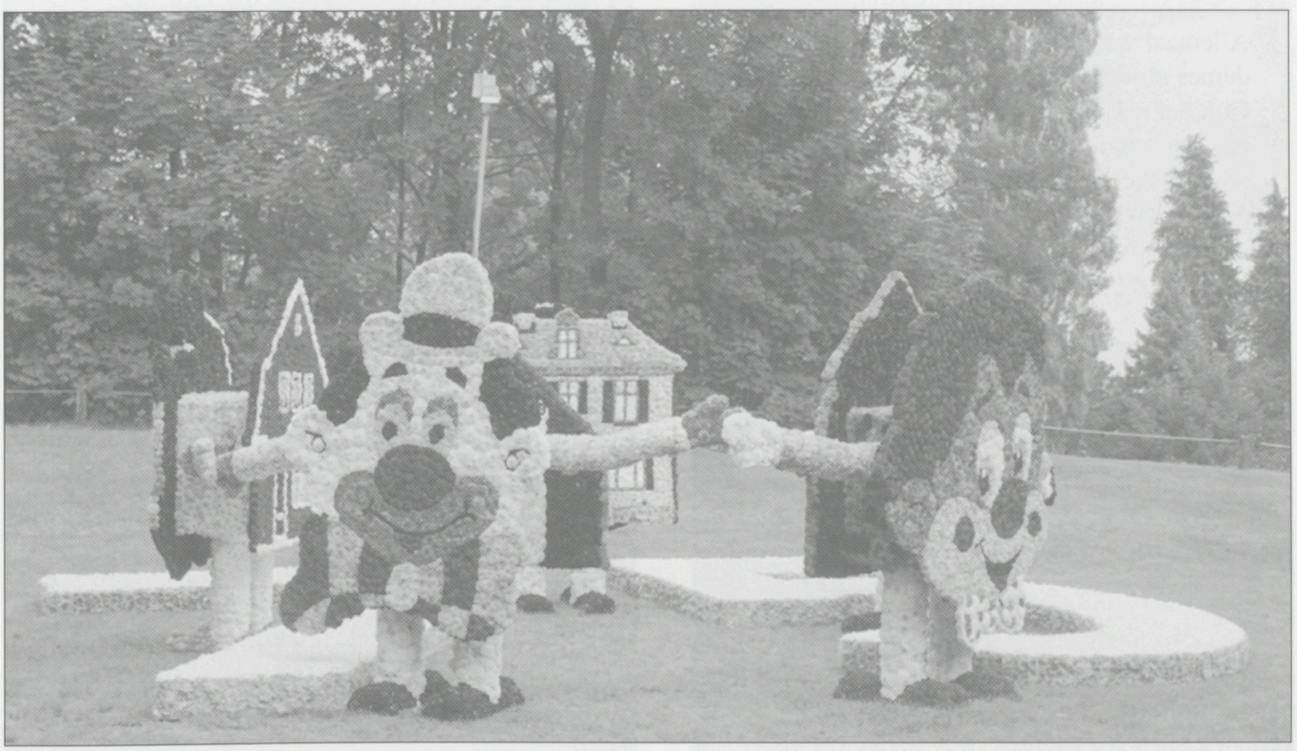

De opstelling van het bloemenpaneel in 2005. "……..we maken een kringetje van feestneuzen en van huize…". Buurt 75 jaar.

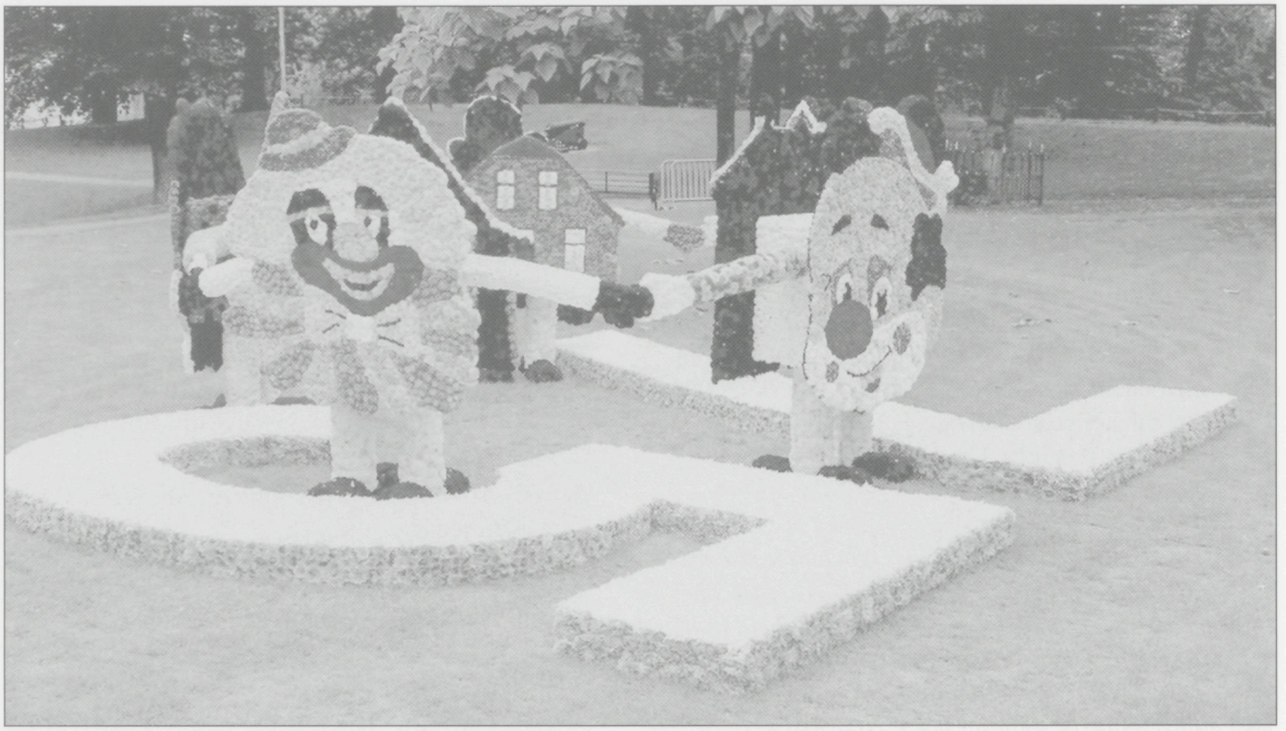

De opstelling van het bloemenpaneel in 2005. "…..we maken een kringetje van feestneuzen en van huizen....". Buurt 75 jaar.

gastvrij ontvangen bij Rouwmaat, een mooie ruimte voor zoveel mensen. De gezelligheid stond voorop en dus was er op tijd koffie met wat lekkers en na afloop een drankje met lekkere hapjes.

Allemaal weer perfect geregeld door enkele dames uit de buurt.
Ook het middageten werd voor gezorgd door onze buurtkok Robert Wolterink alias Bolsje, die een heerlijke maaltijd verzorgde voor iedereen, wat weer energie gaf om te plakken! Een hele organisatie maar een ontzettend leuke activiteit voor jong en oud en daar gaat het ook om in een buurtvereniging, samen iets ondernemen.

En dan is het zondagavond 20.00 uur in de tent! Tijd voor de prijsuitreiking. En als we dan, net als met de carnaval, weer in de prijzen vallen en de vakjuryprijs zowel als de publieksprijs winnen, dan kan het feestjaar niet meer stuk! Twee grote bekers mochten we in ontvangst nemen, die trots bij Hans Oostendorp voor het raam werden gezet! Daar werd naar oud Grols gebruik natuurlijk een biertje op gedronken en het was 's avonds nog lang niet stil aan de Marhulzenweg!

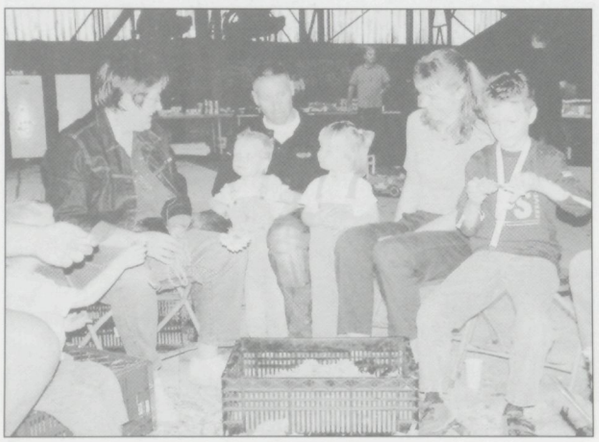

Kontjes knijpen.

Bloemen voorlijmen.

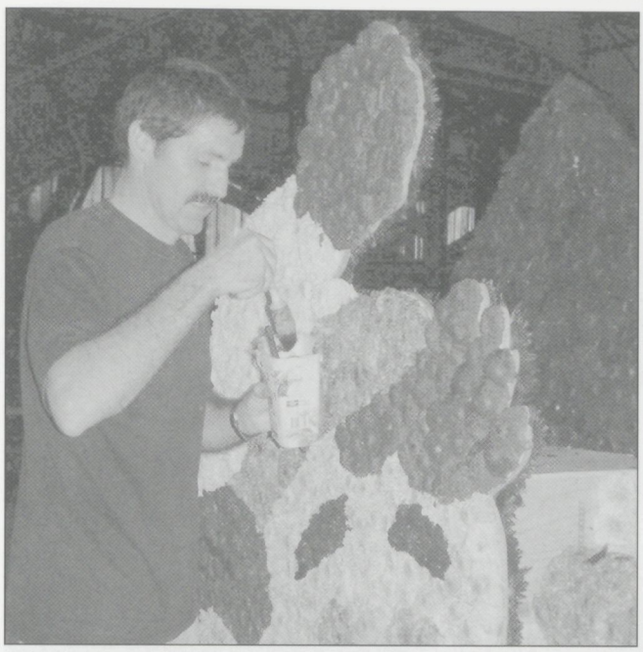

Bloemen plakken en randen afwerken.

Letters 75 plakken.

Hapje sapje, hoort erbij.

Het kinderfeest

Zaterdag 3 september was het feest voor de kinderen. De kinderen vanaf 3 jaar hadden een leuke uitnodiging ontvangen maar wisten niet wat er ging gebeuren, dus extra spannend. Tot het laatste moment is het een verrassing gebleven dus er werd druk geraden door de kids, waar het toch naar toe zou gaan, deze dag.

Om 11.00 uur moesten de kinderen verzamelen op het speelveldje aan de Beethovenstraat waar ze met auto's zouden vertrekken naar……de Waarbeek.

De hele dag hebben ze zich uitstekend vermaakt in alle attracties én met elkaar. Er was af en toe even rust om wat te drinken en te snoepen. Aan het eind werd er gezamenlijk een patatje gegeten en toen weer terug naar Groenlo.

De kinderen tot 3 jaar werden ook zeker niet vergeten, zij kregen een leuke attentie thuis, omdat ze nog te klein waren om mee te gaan. De kinderfeestcommissie heeft de kinderen een te gekke dag bezorgd! Wat de kinderen betreft mag het elk jaar wel een jubileumjaar zijn!

Even een lekker patatje eten in de Waarbeek.

De deelnemers aan het kinderfeest van 2005 in de Waarbeek te Hengelo Overijssel.

De ambulance bij het ziekenhuis in Groenlo.

Interviews met buurtleden van het eerste uur.

Dien Delsing

Dien Delsing, bij vele Grolsen bekend als zuster Delsing, is op 9 mei 2005 75 jaar geworden en is dus net zo oud als onze buurtvereniging.

Dien Delsing.

Vanaf 1 september 1969 is zij al woonachtig in haar gezellige knusse huisje op de hoek van de Chopinstraat en de Haydnstraat. Vanaf het begin dat ze daar is komen wonen, is ze al lid van de buurtvereniging. Door haar drukke werkzaamheden kon ze niet vaak aanwezig zijn op de georganiseerde activiteiten. Haar beroep was hoofdverpleegkundige van de OK en de poli. Ook als ambulanceverpleegkundige moest ze vaak zeer onregelmatig werken.

Als ze maar even tijd had, ging ze wel kijken bij de activiteiten. Ze herinnert zich de leuke feestjes in de wei nog wel. Tijdens de kinderspelen was er voor de mannen vogelschieten en de vrouwen vermaakten de kinderen en hielden zelf een stoelendans. De grote brand bij de Grolsch in 1970 is haar ook goed bijgebleven. Ze werd door de heer Beurskens opgeroepen om op de hoek bij het laboratorium van de Grolsch een hulppost te bemensen voor het opvangen van slachtoffers. Gelukkig bleef het op die post die nieuwjaarsnacht rustig. Toen ze in 1980, omdat ze 50 was geworden geen ambulancedienst meer mocht draaien en ook omdat het ziekenhuis in Groenlo werd gesloten, was het de tijd om te stoppen met werken. Maar stil zitten doet ze niet, ze volgt een computercursus, een cursus Engels en ze rijdt nog steeds in haar auto de hele Achterhoek door. De betrokkenheid bij de buurtvereniging is er nog steeds want al neemt ze geen deel meer aan de activiteiten, ze is al jaren steunend lid.

Jan Oostendorp

Jan woont al 78 jaar in de buurt in zijn ouderlijk huis aan de Marhulzenweg, dat ongeveer 116 jaar oud moet zijn.

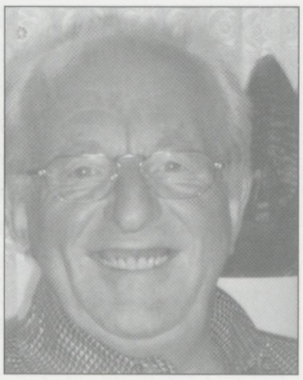

Jan Oostendorp.

Vroeger zat er in dit huis aan de voorkant nog een zogenaamde "indeure"! Helaas werden er vroeger weinig foto's gemaakt, want Jan had dat nog graag laten zien. Gelukkig is er tijdens het maken van dit artikel toch nog een foto gevonden met daarop het huis van Oostendorp in vroegere dagen. Zie de foto voor in het boek op pagina 5.

Hij is lid van de buurtvereniging sinds de oprichting! Het belangrijkste van de buurtvereniging, zegt Jan, is de gezelligheid met elkaar, het samenzijn. Zeker vroeger, toen had men niet zoveel feestjes en activiteiten als tegenwoordig. Jan kwam te werken bij de Grolsche bierbrouwerij. Directeur Kobus de Groen vroeg hem voor een bestuursfunctie bij de buurtvereniging, maar Jan zei: "Ie hebt tied zat, ie warkt an de brouwerije"!

Jan heeft ongeveer 28 jaar in het bestuur gezeten en slaat geen jaarvergadering over. Zijn functie in het bestuur noemt hij: "werker", helpen met alles klaarzetten en zo voor het feest. Kobus de Groen zorgde er voor dat bier en de limonade gegeven werd en zo kon er een mooi feest gehouden worden in de weide van Wolters.

Jan liep vaak voorop met de optocht om alles in goede banen te leiden.

Kobus de Groen woonde in 'Villa Adriana' en zo ging men met het koningspaar in een stoet met muziek langs de villa en dan naar de weide van Wolters. Daar was een kinderfeest en voor de volwassenen mannen vogelschieten en een ander spel voor de vrouwen.
Jan is ook al koning van de buurt geweest. Als je koning was, werd je voor het buurtfeest opgehaald en ging je op de wagen met muziek naar het feest. Dat was een mooie belevenis.

Jan heeft nog een mooie anekdote van vroeger over het buurtfeest en hoe men dan naar huis ging. Jan en Gait Roerdink kwamen van 't buurtfeest en brachten elkaar naar huis. Mooi aangeschoten, liepen ze met z'n tweeën naar huis en voelden en hoorden gekraak onder de schoenen. Zegt Jan tegen z'n broer: "Volgens mi'j hef 't e'vroorne of neet?", terwijl het zomer was. Blijkt dat ze door de broeibakken lopen met glasplaten bovenop! Iets om nooit te vergeten.

Ook kan Jan nog prachtig vertellen over de Marhulzenweg zoals die er vroeger uitzag. De loods van Frank stond waar nu de Mozartstraat begint. Dat was een zaad- en karloods. Daar speelde men veel. Het was een bekende plek in de buurt. Voordat het Marhulzenweg heette waren er heel wat voorstellen voor een naam voor deze straat, namelijk Adrianaweg, Maarzensteeg, Peerdekoele. De Peerdekoele was de diepe koele van Pelle achter de loods van Frank, daar lagen "Peerde" begraven vandaar deze naam. Uiteindelijk werd het Marhulzenweg en daarna is de rest van de buurt erbij gekomen.

Ook kan Jan zich nog goed herinneren dat het spoor nog gebruikt werd, dat door de buurt liep. Dat leverde soms zeer gevaarlijke situaties op, het was toen nog niet zo geweldig met de veiligheid. De kinderen speelden daar veel, langs het spoor. Met Jan kun je nog uren praten over deze buurt, want het is 'zijn buurtje'! Altijd even enthousiaste verhalen. We hopen dat we daar nog lang van mogen genieten!

Antje Roerdink
Op 28 oktober 1913 is Antje Roerdink als Antje Hofstede geboren in Groenlo.
Het gezin Hofstede bestond uit 4 meisjes en 2 jongens. Het hele gezin is later naar Winterswijk verhuisd.

Antje Roerdink-Hofstede.

Als gauw bleek dat Antje zeer muzikaal was. Ze mocht op pianoles. Dat kostte toen 60 cent per uur! Ze was 12 jaar toen ze al heel aardig kon spelen. In 1945 trouwde ze met Johan Roerdink en kwam terug naar Groenlo. Zelf kregen ze 4 kinderen. In de tuinderij van haar man heeft zij nooit veel geholpen. Het was haar passie om toen zelf muziekles te geven. Met Fientje Koenders en Marie Baten bleef het huishouden draaiende en kon Antje vele mensen de noten leren lezen en spelen op de piano, klari-

Antje achter de piano. Even de vingers soepel maken.

net of accordeon. Ook haar eigen kinderen zijn muzikaal. Zoon Jan is als buurtgenoot wel de bekendste. Met strijkje Roerdink hebben ze menig optreden verzorgd, ook voor de feestavonden van de buurtvereniging, destijds nog gehouden bij de Pelikaan. Nu, inmiddels bijna 92 jaar oud, begint ze iedere dag met de vingeroefeningen op de piano om ze soepel te houden.

Dit moet wel, zegt ze zelf, want ze speelt nog steeds zeer actief in het seniorenorkest. Het vervoer er naar toe is geen probleem, ze heeft 6 privé-chauffeurs die haar met alle plezier willen ophalen en brengen naar haar muzikale afspraken. Ook gaat ze elk jaar als muzikante mee met de bejaardentocht. Ze is altijd actief lid geweest van de buurtvereniging. Wat ze zich nog goed herinnert is het Sinterklaasfeest bij café Hallers met lange Lutjenhuus, Herman Lutjenhuis, als Sinterklaas.

Rie Scheinck-Vennevertloo

Jan Scheinck en Rie Scheinck-Vennevertloo zijn in het jaar 1951 getrouwd en vanaf het begin lid geweest van de buurtvereniging. Nadat achtereenvolgens de kinderen, Yvonne, Hans, Alfons, André, Mieke en Peter zijn geboren, gingen zij ook mee naar de wei van Gait Wolters. Daar werden dan tegelijkertijd de spelen voor de kinderen gehouden en het vogelschieten voor de volwassenen Tevens werd er elk jaar een dans- feestavond, het zogenaamde buurtfeest, gehouden Deze feestavond vond in die tijd plaats bij het City Centrum.

Rie Scheicnk-Vennevertloo.

Wanneer Jan Scheinck in het bestuur is gekomen weet Rie niet meer. Tegelijk met Jan Scheinck zaten toentertijd ook Jan Klein Gunnewiek en Kitty Gerritsen in het bestuur. Rie Scheicnk-Vennevertloo weet nog dat wanneer vroeger de kinderspelen voor de buurt georganiseerd werden er dan vooraf verzameld werd bij Te Lintelo, het huidige GMI, aan de Marhulzenweg of Veld Koeltechniek, toen nog gevestigd aan de Marhulzenweg en tegenwoordig gevestigd op Den Sliem, en van daaruit vertrok men dan in een optocht mét muziek door de straten in de buurt, met als einddoel de wei van Gait Wolters alwaar de kinderspelen plaats vonden.

Tot slot een bijzonder staaltje PR

Een van de groepen van het feestcomité was de groep PR (public relations).

Naast het benaderen van sponsoren, contacten met de media en zelfs een mis laten lezen voor de overleden leden, kwamen zij met het idee de Oudheidkundige Vereniging Groenlo te benaderen met een vraag omtrent de mogelijkheden van een artikel in hun tijdschrift Grols verleden, gewijd aan 75 jaar Buurtvereniging Eibergseweg.

Wij zijn de Oudheidkundige Vereniging Groenlo, met name Ronald Brockötter, Martie Rouwmaat en Henny Garstenveld, heel dankbaar voor hun bereidheid om een special van hun tijdschrift Grols verleden te wijden aan Buurtvereniging De Eibergseweg 75 jaar. Voor hen was dit extra moeilijk omdat wij het verzoek deden de uitgave geheim te houden tot aan het jubileumfeest op 22 oktober. Aan het eind van de feestavond wilden wij het boek als cadeau aan de leden aanbieden. Om de aandacht af te leiden, zou er tegelijkertijd een expositie worden gehouden in de bibliotheek. Het is allemaal gelukt. Het resultaat ligt hier voor u. Wij zijn iedereen dankbaar die mee heeft geholpen om dit te realiseren.

Wij wensen onze Buurtvereniging De Eibergseweg en alle andere buurtverenigingen in Groenlo nog een heel lang bestaan en wij hopen dat wij u als lezer een plezier hebben gedaan met dit stukje Grolse historie.

Buurtvereniging De Eibergseweg

Jubileum commissie 2005. Staand van links naar rechts: Theo Lurvink, Sifra Lubbers, Jan Hallers, Jeannine Scheinck, Renie Reukers, Gerie ten Bulte, Maria Monasso, Marieke Wolterink, Alice Bruins, Dorien Koppelman, Rita Migchielsen. Gehurkt van links naar rechts: Willy Klein Gunnewiek, Willy Balk en Frans Frank.

Joop Wicherink en Gait Roerdink (alias Gait van Grolle.

Buurtfeest in de jaren zeventig van de 20e eeuw onder leiding van Jan Scheinck.

Buurfeest in de jaren veertig 20e eeuw gehouden in weide achter de Grolsch.

Riek Roerdink, de latere echtgenote van Gait Wolters.

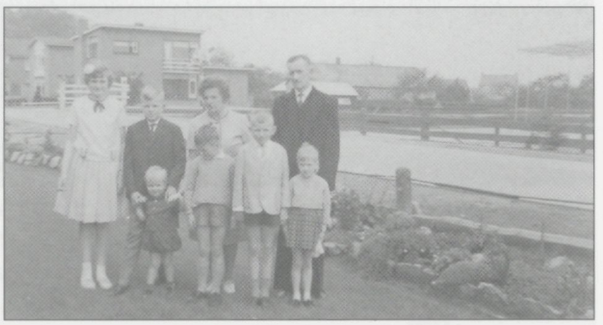

Familie Scheinck.

Jantje Roerdink, hier 3 jaar, in 1949.

Gait Wolters.

Tone Frank met Auti.

Gerard Eekelder en Thea Balk-Wolters.

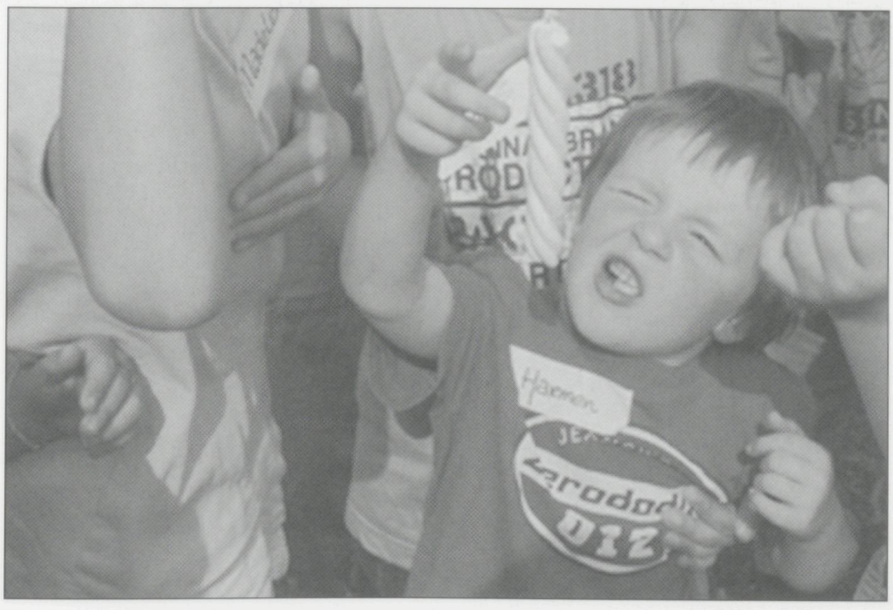

Harmen Stortelder aan het spekhappen.

Eibergseweg.

Marhulzenweg.

Mozartstraat.

Sweelinckstraat.

Chopinstraat.

Eschweg.

Haydnstraat.

Beethovenstraat.

Morgenzonstraat.

Laantje van Lasonder.

Marhulzenweg.

Pagenhof.

De Asseresch (gesloopt in 2005) gezien vanaf de Grolsch.

Deel van de Brandemate en de buurtvereniging Eibergseweg.

CARNAVALSVERENIGING
DE KNUNNEKES

Deelnameformulier zenden aan:
Sekretariaat optochtcommissie c.v. "De Knunnekes"
Mario Nieuwenhuis
Linnenwever 10
7141RB Groenlo
tel: 0544-464596

Inzenden voor 25 januari 2005
(s.v.p. invulien met blokletters)

Inschrijfformulier
voor carnavalsoptocht te Groenlo

Naam: Carnavalscommissie buurtvee de Eibergseweg
Adres: p/a Chopinstraat 3
Postcode: 7141 CL
Woonplaats: Groenlo
Telefoon: 0544-466364
(**invullen verplicht)
Bank- gironummer: 38 61 55 607 ***Ten name van**** 75 jaar buurtver. Eibergseweg
Let op: Controleer of het rekeningnummer en tenaamstelling overeenkomen.

Schrijft zich in namens: buurtvereniging 'de Eibergseweg'
(Vul naam van groep/ instelling / vereniging of zichzelf in)
en wenst deel te nemen aan de carnavalsoptocht te Groenlo op als grote loopgroep

ΖΟΝΔΑΓ 06 φεβρυαρι 2005

Met 1 wagen(s) en/ of 65 personen, voorstellende:
De buurtvee 'de Eibergseweg' bestaat dit jaar 75 jaar. We willen dat als buurt laten weten. Een grote groep enthousiaste buurtgenoten, jong en oud, vrijwel en zeer muzikale clowns lopen mee. Dit "spektakel" zal jullie zeker verras

Titel onderwerp: 75 jaar buurtvereniging 'de Eibergseweg' Wat 'n spektakel!
(Geef een korte en duidelijke omschrijving van hetgeen men voorstelt/ uit gaat voeren).
○ wel mechanische muziek aanwezig / ◉ geen mechanische muziek aanwezig.
Wilt u hieronder het **adres inclusief het telefoonnummer** doorgeven waar u aan het bouwen bent.
Dit in verband met de keuring van uw onderdeel in de laatste twee weken voor de optocht.

Bouwadres en telefoonnummer: Maehulzenweg 3 (fam. Oostendorp)
tel nr. 46 35 28 (begg. fam. Reukers 46 45 29)
na 20^00

Wij zijn daar te bereiken ~~na afspraak~~ / elke avond / ~~of op~~ .....
Wij wensen eventueel ◉ wel / ○ geen bezoek van Prins en Adjudant bij bezoek O.C.
Aan de ommezijde heeft u ruimte voor eventuele opmerkingen, verzoeken en/ of vragen.
Door inlevering van dit formulier verklaart u akkoord te zijn gegaan met de voorschriften in het reglement en evt. toelichtingen. ***Alleen ondertekende formulieren inleveren, niet mailen!***

Plaats: Groenlo **d.d.:** 21 januari 2005

Handtekening:

Pagina 7